

Dansk udgave

Retsforskrifter

Indhold

I *Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk*

- ★ Rådets forordning (EØF) nr. 3667/81 af 3. december 1981 om åbning, fordeling og forvaltning af et fællesskabstoldkontingent for visse varer, fremstillet i hånden (1982) 1
 - ★ Rådets forordning (EØF) nr. 3668/81 af 3. december 1981 om åbning, fordeling og forvaltning af fællesskabstoldkontingenter for visse stoffer, herunder fløjls- og plynstoffer, fremstillet på håndvæv, henhørende under pos. ex 50.09, ex 55.07, ex 55.09 og ex 58.04 i den fælles toldtarif (1982) 26
-

II *Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk*

Kommission

81/1030/EØF:

- ★ Kommissionens beslutning af 29. oktober 1981 om en procedure i henhold til EØF-traktatens artikel 86 (IV/29.839-GVL) 49

I

(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)

RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 3667/81

af 3. december 1981

om åbning, fordeling og forvaltning af et fællesskabstoldkontingent for visse varer, fremstillet i hånden (1982)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 113,

under henvisning til forslag fra Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

Det europæiske økonomiske Fællesskab har erklæret sig rede til årligt for visse varer, fremstillet i hånden, at åbne et fællesskabstoldkontingent med toldfrihed af en størrelse på i alt 5 000 000 regningsenheder og inden for rammerne af en værdi af 500 000 regningsenheder for hver af de pågældende toldpositioner; inden for rammerne af iværksættelsen af hensigtserklæringen vedrørende handelsforbindelserne med visse asiatiske lande er det totale kontingentbeløb og den tilladte maksimumsgrænse for hver position sat til henholdsvis 10 000 000 regningsenheder og 1 200 000 regningsenheder; indførsel under dette fællesskabstoldkontingent er dog betinget af forelæggelse for Fællesskabets toldmyndigheder af et certifikat, som er udstedt af anerkendte organer i fremstillingslandet, og som bekræfter, at de pågældende varer er fremstillet i hånden;

modellerne til fremstillingscertifikatet, der er anført i bilag til de forordninger, som Rådet har vedtaget hvert år om åbning af de nævnte toldkontingenter, bl.a. forordning (EØF) nr. 3182/80⁽¹⁾, svarer ikke mere til de nyeste internationale normer; især stemmer de ikke overens med den rammeformular, som Den økonomiske Kommission for Europa i Genève i en rekommandation anbefaler for dokumenter, der anvendes i udenrigshan-

delen; under hensyn til denne rekommandation bør modellerne til fremstillingscertifikatet tilpasses; af sparehensyn bør det være tilladt at anvende de gamle blanketter indtil den 31. december 1982; det pågældende toldkontingent bør derfor åbnes den 1. januar 1982 under overholdelse af Rådets forordning (EØF) nr. 3308/80 af 16. december 1980 om ændring af den europæiske regningsenhed til ECU i Fællesskabets retsakter⁽²⁾;

der bør navnlig sikres lige og kontinuerlig adgang for alle importører til kontingentet og vedvarende anvendelse af den for dette fastsatte sats for alle indførsler, indtil kontingentet er opbrugt; en ordning for udnyttelse af fællesskabstoldkontingentet på grundlag af en fordeling mellem medlemsstaterne synes at ville respektere kontingentets fællesskabskarakter med hensyn til ovennævnte principper; for i videst muligt omfang at tage hensyn til den faktiske markedsudvikling for de pågældende varer bør denne fordeling principielt foretages i forhold til medlemsstaternes behov, som udregnes dels på grundlag af statistiske oplysninger om indførsler fra tredjelande i en repræsentativ referenceperiode, dels på grundlag af de økonomiske udsigter for det pågældende kontingentår;

de pågældende varer er imidlertid ikke specificeret i den statistiske nomenklatur; under disse omstændigheder har det ikke været muligt at indsamle tilstrækkelig præcise og repræsentative statistiske oplysninger; udnyttelsesgraden af det hidtil åbnede fællesskabstoldkontingent gør det ikke muligt at danne sig en afgørende opfattelse af det virkelige behov i hver af medlemsstater-

⁽¹⁾ EFT nr. L 337 af 13. 12. 1980, s. 50.

⁽²⁾ EFT nr. L 345 af 20. 12. 1980, s. 1.

ne; det synes derfor kun muligt at foretage en opdeling af toldkontingentet i ni dele og tildele henholdsvis Benelux-landene, Danmark, Tyskland, Grækenland, Frankrig, Irland, Italien og Det forenede Kongerige en del hver, medens den sidste del udgør en reserve til senere dækning af behovet i de medlemsstater, som har opbrugt deres oprindelige kvote;

de oprindelige kvoter kan blive opbrugt mere eller mindre hurtigt; for at tage hensyn hertil og for at undgå enhver afbrydelse er det vigtigt, at enhver medlemsstat, som næsten har opbrugt sin oprindelige kvote, trækker en tillægskvotepå reserven; dette træk bør hver medlemsstat foretage, når hver af dens tillægskvoter er næsten opbrugt, så ofte reserven tillader det; de oprindelige kvoter og tillægskvoterne skal gælde til kontingentperiodens udløb; denne forvaltningsmåde kræver et snævert samarbejde mellem medlemsstaterne og Kommissionen, som særlig skal kunne følge toldkontingentets udnyttelsesgrad og underrette medlemsstaterne herom; dette samarbejde bør være så meget mere snævert, eftersom det ikke i øjeblikket forekommer at være absolut nødvendigt at fastsætte særlige foranstaltninger i denne forordning med henblik på at sikre, at afskrivningsloftet på 1 200 000 ECU for hver position ikke overskrides;

hvis der på en bestemt dato i kontingentperioden findes en større udnyttet andel i en medlemsstat, er det nødvendigt, at denne medlemsstat tilbagefører en betydelig del heraf til reserven for at undgå, at en af kontingentmængderne forbliver uudnyttet i en medlemsstat, medens den kunne have været udnyttet i andre medlemsstater;

da kongeriget Belgien, kongeriget Nederlandene og storkertugdømmet Luxembourg er sammensluttet i og repræsenteret af Den økonomiske union Benelux, kan enhver foranstaltning i forbindelse med forvaltningen af de kvoter, som tildeles denne økonomiske union, træffes af ét af dens medlemmer —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. For perioden 1. januar til 31. december 1982 åbnes der et fællesskabstoldkontingent på en mængde, der svarer til 10 000 000 ECU — og med et maksimumsbeløb på 1 200 000 ECU for hver af de pågældende toldpositioner — for de nedenfor anførte varer:

Position i den fælles toldtarif	Varebeskrivelse
42.02	Rejseartikler (f.eks. kufferter, hatteæsker, vadsække og rygsække), indkøbstasker, håndtasker, dokumentmapper, tegnebøger, punge, toiletetuier, værktøjsetuier, tobakspunge samt foderaler, etuier og æsker (til f.eks. våben, musikinstrumenter, kikkerte, smykker, flasker, flipper, fodtøj eller børster) og lignende beholdere, af læder, kunstlæder, vulcanfibre, plader og folier af plast, pap eller tekstilstof: B. Af andre materialer
42.03	Beklædningsgenstande og tilbehør dertil, af læder eller kunstlæder: C. Tilbehør til beklædningsgenstande
44.24	Husholdningsartikler af træ
44.27	Standerlamper, bordlamper og andet belysningsudstyr af træ; møbler af træ, der ikke henhører under kap. 94; skrin, bakker, frugtfade, dekorationsgenstande og lignende varer af træ; etuier, æsker o.lign. af træ til bestik, tegneinstrumenter, musikinstrumenter m.v.; artikler af træ til personlig brug eller pynt, der normalt bæres i lommen, i håndtasken eller på personen; dele af træ til forannævnte varer

Position i den fælles toldtarif	Varebeskrivelse
48.21	<p>Andre varer af papirmasse, papir og pap (herunder cellulosevat):</p> <p>D. Sengelinned, dækketøj, håndklæder, lommetørklæder, renseservietter, viskestykker og lignende varer til toilet- og køkkenbrug; beklædningsgenstande</p> <p>F. Andre varer:</p> <p>I. Varer til kirurgisk, medicinsk eller sanitær brug, ikke i detailsalgspakninger</p> <p>II. Andre varer</p>
ex 55.09	<p>Andre vævede stoffer af bomuld:</p> <p>— stoffer, farvet eller trykt i hånden efter »batik«-metoden</p>
58.01	<p>Gulvtæpper (herunder gulvløbere og måtter), knyttede, også konfektionerede:</p> <p>A. Af uld eller fine dyrehår:</p> <p>I. Med indhold af natursilke (undtagen bourettesilke) på over 10 vægtprocent</p> <p>B. Af natursilke (undtagen bourettesilke), syntetiske kemofibre, garn henhørende under pos. 52.01 eller af metaltråd</p> <p>C. Af andre tekstilmaterialer</p>
58.10	<p>Broderier, i løbende længder, strimler eller motiver</p>
59.02	<p>Filt og varer deraf, også imprægneret eller overtrukket:</p> <p>ex B. Andre varer:</p> <p>— tæpper, forliggere</p>
60.05	<p>Yderbeklædningsgenstande og andre varer af trikotage, ikke elastisk eller gummeret;</p> <p>A. Yderbeklædningsgenstande og tilbehør til beklædningsgenstande:</p> <p>II. Andre varer:</p> <p>b) Andre yderbeklædningsgenstande:</p> <p>4. Andre yderbeklædningsgenstande:</p> <p>bb) Sweatere, pullovere, slipovere, cardigans, cardigansæt, jumbopere, trøjer og veste:</p> <p>11. Til mænd og drenge:</p> <p>ex bbb) Af fine dyrehår:</p> <p>— sweatere, pullovere, slipovere</p> <p>22. Til kvinder, piger og småbørn:</p> <p>ex ccc) Af fine dyrehår:</p> <p>— sweatere, pullovere, slipovere</p> <p>II) Andre yderbeklædningsgenstande:</p> <p>ex 11. Af uld eller fine dyrehår</p> <p>— ponchoer af fine dyrehår.</p>
ex 61.01	<p>Yderbeklædningsgenstande til mænd og drenge:</p> <p>B. Andre yderbeklædningsgenstande:</p> <p>V. Andre varer:</p> <p>b) Frakker, kapper og slag:</p> <p>ex 1. Af uld eller fine dyrehår:</p> <p>— ponchoer</p>

Position i den fælles toldtarif	Varebeskrivelse
ex 61.02	Yderbeklædningsgenstande til kvinder, piger og småbørn: — beklædningsgenstande, farvet eller trykt i hånden efter »batik«-metoden
61.02	Yderbeklædningsgenstande til kvinder, piger og småbørn: B. Andre varer: II. Andre varer: e) Andre varer: 2. Frakker, kapper og slag: ex aa) Af uld eller fine dyrehår: — ponchoer og slag af uld — ponchoer af fine dyrehår 5. Nederdele, herunder buksenederdele: ex aa) Af uld eller fine dyrehår: — nederdele, tilklipninger til nederdele, af uld
61.05	Lommetørklæder: A. Varer af bomuld med en værdi på over 15 ECU pr. kg
61.06	Sjaler, tørklæder, mantiller, slør o.lign.
61.07	Slips og halsbind
61.11	Konfektioneret tilbehør til beklædningsgenstande (f.eks. ærmeblade, skulderpuder, bæltter, ærmeskånere og lommer)
62.01	Plaider og lignende tæpper
62.02	Sengelinned, dækketøj, håndklæder, vaskeklude og viskestykker, gardiner og andre boligtekstiler: ex B. Andre varer: — varer af bomuld, farvet eller trykt i hånden efter »batik«-metoden
62.02	Sengelinned, dækketøj, håndklæder, vaskeklude og viskestykker; gardiner og andre boligtekstiler: B. Andre varer: IV. Gardiner og andre boligtekstiler: ex c) Af andre tekstilmaterialer: — dobbeltgardiner, af uld
62.05	Andre konfektionerede tekstilvarer (herunder snitmønstre)
64.05	Dele til fodtøj (herunder indlægssåler og hjælpuder) af andet materiale end metal
ex 65.05	Hatte og anden hovedbeklædning (herunder hårnet), af trikotage eller konfektioneret af blonder, kniplinger, filt eller andet tekstilstof (men ikke af fletninger, bånd eller strimler), også garnerede: — baretter, af uld
66.02	Spadserestokke (herunder bjergstokke og siddestokke) samt piske, ridepiske o.lign.

Position i den fælles toldtarif	Varebeskrivelse
68.02	<p>Bearbejdede monument- og bygningssten (herunder terninger til mosaikarbejder), bortset fra varer henhørende under pos. 68.01 og kap. 69:</p> <p>A. Bearbejdede monument- og bygningssten samt varer deraf (bortset fra varer henhørende under pos. 68.02 B:</p> <p>IV. Udhuggede</p>
74.18	Husholdnings- og sanitetsartikler, samt dele dertil, af kobber
74.19	Andre varer af kobber
83.06	<p>Statuetter og andre dekorationsgenstande til indendørs brug, af uædle metaller; rammer af uædle metaller til fotografier, billeder o.lign.; spejle af uædle metaller:</p> <p>A. Statuetter og andre dekorationsgenstande til indendørs brug</p>
83.07	<p>Belysningsartikler og dele dertil, af uædle metaller (herunder ikke afbrydere, fatninger til elektriske lamper, elektriske lygter til køretøjer, elektriske batteri- og dynamolygter og andre varer henhørende under kap. 85):</p> <p>B. I andre tilfælde</p>
ex 83.09	<p>Spænder, taskebøjler, hægter og maller, snøreringe og lignende varer af uædle metaller, til beklædningsgenstande, fodtøj, rejseartikler, håndtasker eller andre tekstil- eller lædervarer, rørmutter og splitmutter og slitmutter, af uædle metaller; perler og pailletter, af uædle metaller:</p> <p>— perler og pailletter, af uædle metaller</p>
83.11	Klokker og gongonger (ikke elektriske) samt dele dertil, af uædle metaller
94.03	Andre møbler og dele dertil
95.05	<p>Bearbejdet skildpaddeskal, perlemor, elfenben, ben, horn, koral (naturlig eller rekonstrueret) og andre animalske udskæringsmaterialer samt varer af disse materialer:</p> <p>B. I andre tilfælde:</p> <p>II. Andre varer</p>
95.08	<p>Bearbejdede vegetabiliske eller mineralske udskæringsmaterialer samt varer af disse materialer; støbte eller udskårne varer af voks, stearin, vegetabiliske carbonhydratgummier og naturharpikser (f.eks. copal eller colophonium) eller af modelermasse samt andre støbte eller udskårne varer, ikke andetsteds tariferet; bearbejdet, uhardt gelatine (undtagen gelatine henhørende under pos. 35.03) samt varer af uhardt gelatine:</p> <p>B. Andre varer</p>
97.02	<p>Dukker:</p> <p>ex A. Dukker, også påklædte:</p> <p>— pyntedukker, påklædt i folkedragt, som er karakteristisk for oprindelseslandet</p>
97.03	<p>Andet legetøj; modeller til legebrug:</p> <p>A. Af træ</p>

2. Dette kontingent er dog forbeholdt varer, der ledsages af et certifikat, som er anerkendt af Fællesskabets kompetente myndigheder, er i overensstemmelse med en af de i bilag I anførte modeller, er udstedt af et af de i bilag II anførte anerkendte organer i fremstillingslandet og bekræfter, at de pågældende varer er fremstillet i hånden. Certifikater, der er i overensstemmelse med de modeller, der tidligere blev anvendt og som var knyttet som bilag til bl.a. forordning (EØF) nr. 3182/80, kan dog fortsat anvendes, indtil den 31. december 1982. Disse varer kan desuden af Fællesskabets kompetente myndigheder godkendes som værende fremstillet i hånden.

3. Inden for rammerne af dette toldkontingent suspenderes satserne i den fælles toldtarif fuldstændigt.

Inden for dette toldkontingent anvender Grækenland de satser, om er beregnet i overensstemmelse med de i tiltrædelsesakten af 1979 fastsatte bestemmelser på dette område.

Artikel 2

1. En første del på 6 380 000 ECU fordeles mellem medlemsstaterne; de kvoter, som med forbehold af artikel 5 gælder fra 1. januar til 31. december 1982, udgør for hver medlemsstat de mængder, som svarer til følgende værdier:

	(i ECU)
Benelux	1 250 000
Danmark	250 000
Tyskland	1 386 000
Grækenland	16 000
Frankrig	1 250 000
Irland	163 800
Italien	757 000
Det forenede Kongerige	1 307 200

2. Den anden del på 3 620 000 ECU udgør fællesskabsreserven.

3. Forordning (EØF) nr. 3308/80, særlig artikel 2, anvendes med henblik på beregningen af modværdien i national valuta af de i ECU angivne beløb.

Artikel 3

1. Såfremt en medlemsstat har udnyttet 90 % eller derover af sin oprindelige kvote, som fastsat i artikel 2,

stk. 1, eller af samme kvote med fradrag af den mængde, som er tilbageført af reserven, såfremt artikel 5 har fundet anvendelse, trækker denne medlemsstat straks ved meddelelse til Kommissionen en anden kvote på 15 % af den oprindelige kvote i det omfang, reserven tillader det, eventuelt afrundet til nærmeste højere enhed.

2. Såfremt en medlemsstat efter at have opbrugt sin oprindelige kvote, har udnyttet 90 % eller derover af den anden kvote, den har trukket, trækker denne medlemsstat straks under de i stk. 1 opstillede betingelser en tredje kvote på 7,5 % af den oprindelige kvote, eventuelt afrundet til nærmeste højere enhed.

3. Såfremt en medlemsstat efter at have opbrugt sin anden kvote har udnyttet 90 % eller derover af den tredje kvote, den har trukket, trækker denne medlemsstat under de samme betingelser en fjerde kvote svarende til den tredje.

Denne fremgangsmåde anvendes, indtil reserven er opbrugt.

4. Uanset stk. 1, 2 og 3 kan en medlemsstat trække mindre kvoter end fastsat i disse stykker, hvis der er grund til at antage, at disse ikke vil blive opbrugt. Medlemsstaten underretter Kommissionen om de grunde, der har foranlediget den til at anvende dette stykke.

Artikel 4

De tillægskvoter, som er trukket i henhold til artikel 3, gælder indtil den 31. december 1982.

Artikel 5

Medlemsstaterne tilbagefører senest den 1. oktober 1982 til reserven den uudnyttede del af den oprindelige kvote, som den 15. september 1982 overstiger 50 % af den oprindelige mængde. Den kan tilbageføre en større mængde, såfremt der er grund til at antage, at denne ikke udnyttes.

Medlemsstaterne meddeler senest den 1. oktober 1982 Kommissionen de samlede indførsler af de pågældende varer, som har fundet sted til og med den 15. september 1982, og som er afskrevet på fællesskabskontingentet, samt eventuelt den del af deres oprindelige kvote, som de tilbagefører til reserven.

Artikel 6

Kommissionen fører regnskabet over de af medlemsstaterne i medfør af artiklerne 2 og 3 åbnede kvoter og underretter hver enkelt om reservens udnyttelsesgrad straks efter modtagelsen af meddelelserne.

Kommissionen underretter senest den 5. oktober 1982 medlemsstaterne om reservemængden efter de tilbageførsler, der er foretaget i henhold til artikel 5.

Kommissionen overvåger, at det træk, med hvilket reserven opbruges, begrænses til den disponible restmængde, og angiver med henblik herpå den nøjagtige mængde til den medlemsstat, som foretager det sidste træk.

Artikel 7

1. Medlemsstaterne træffer alle egnede foranstaltninger for, at åbning af de tillægskvoter, som de har trukket i henhold til artikel 3, muliggør fortløbende afskrivninger på deres samlede andel i fællesskabskontingentet.

2. Medlemsstaterne sikrer de på deres område etablerede importører af de pågældende varer fri adgang til de kvoter, som tildeles dem.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 3. december 1981.

3. Medlemsstaterne afskriver indførslerne af de pågældende varer på deres kvoter, efterhånden som disse varer forelægges i tolden med angivelse til fri omsætning.

4. Udnyttelsesgraden af medlemsstaternes kvoter konstateres på grundlag af de indførsler, som er afskrevet på de i stk. 3 anførte betingelser.

Artikel 8

På Kommissionens anmodning underretter medlemsstaterne denne om de indførsler af de pågældende varer, der faktisk er afskrevet på deres kvoter.

Artikel 9

Medlemsstaterne og Kommissionen arbejder snævert sammen, for at denne forordning overholdes.

Artikel 10

Denne forordning træder i kraft den 1. januar 1982.

På Rådets vegne

T. KING

Formand

BILAG I — ANHANG I — ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ I — ANNEX I — ANNEXE I — ALLEGATO I — BIJLAGE I

MODELLER TIL FREMSTILLINGSCERTIFIKAT
MUSTER DER HERSTELLUNGSBESCHEINIGUNG
ΥΠΟΔΕΙΓΜΑΤΑ ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΩΝ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗΣ
MODEL CERTIFICATE OF MANUFACTURE
MODÈLES DE CERTIFICAT DE FABRICATION
MODELLI DI CERTIFICATO DI FABBRICAZIONE
MODELLEN VAN CERTIFICAAT VAN VERVAARDIGING

1 Eksportør (navn, fuldstændig adresse, land)	2 Nummer	00000	
3 Modtager (navn, fuldstændig adresse, land)	CERTIFIKAT VEDRØRENDE VISSE KUNSTHÅNDVÆRKSPRODUKTER (HANDICRAFTS) udstedt med henblik på opnåelse af præferencetoldbehandling i Det europæiske økonomiske Fællesskab		
	4 Fremstillingsland	5 Bestemmelsesland	
6 Sted og dato for indskibning — transportmiddel	7 Supplerende oplysninger		
8 NØJE BESKRIVELSE AF VARERNE — Mærker og numre — Antal kolli og disses art	9 Antal ⁽¹⁾	10 Værdi fob ⁽²⁾	
	11 DEN KOMPETENTE MYNDIGHEDS PÅTEGNING Undertegnede erklærer, at nedenfor beskrevne forsendelse udelukkende indeholder kunsthåndværksprodukter fremstillet af landsbyhåndværkere i det land, der er anført i rubrik nr. 4.		
12 Kompetent myndighed (navn, adresse, land)	Sted Dato (Underskrift) (Stempel)		

(¹) Anfør, hvorvidt det drejer sig om antal dele, meter, m² eller kilo.
(²) I den valuta, der er anført i købekontrakten.

1 Ausführer (Name, vollständige Anschrift, Land)	2 Nummer	00000	
3 Empfänger (Name, vollständige Anschrift, Land)	BESCHEINIGUNG FÜR BESTIMMTE HANDGEARBEITETE WAREN (HANDICRAFTS) ausgestellt für die Zulassung zur zoll- tariflichen Vorzugsregelung in der Europäischen Wirtschaftsgemeinschaft		
	4 Herstellungsland	5 Bestimmungsland	
6 Ort und Datum der Verladung – Beförderungsmittel	7 Zusätzliche Angaben		
8 GENAUE BESCHREIBUNG DER ERZEUGNISSE – Zeichen und Nummern – Anzahl und Art der Packstücke	9 Menge ⁽¹⁾	10 Wert fob ⁽²⁾	
11 SICHTVERMERK DER ZUSTÄNDIGEN BEHÖRDE Der Unterzeichnende bescheinigt, daß die vorstehend bezeichnete Sendung ausschließlich in ländlichen Handwerksbetrieben des unter Nr. 4 angegebenen Landes handgearbeitete Waren enthält.			
12 Zuständige Behörde (Name, vollständige Anschrift, Land)	Ort Datum <div style="display: flex; justify-content: space-around;"> (Unterschrift) (Stempel) </div>		

(¹) Angeben, ob es sich um Stück, Meter, Quadratmeter oder Kilogramm handelt.
 (²) In der im Kaufvertrag angegebenen Währung.

1 Έξαγωγέας (όνομα, πλήρης διεύθυνση, χώρα)	2 Άριθμός	00000	
3 Παραλήπτης (όνομα, πλήρης διεύθυνση, χώρα)	ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΟ ΟΣΩΝ ΑΦΟΡΑ ΟΡΙΣΜΕΝΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ ΧΕΙΡΟΤΕΧΝΙΑΣ (HANDICRAFTS) παραδίδεται για να χρησιμεύσει για την επίτευξη της άπολαβής του προτιμησιακού δασμολογικού καθεστώτος της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας		
6 Τόπος και χρονολογία αποστολής — Μέσον μεταφοράς	4 Χώρα κατασκευής	5 Χώρα προορισμού	
8 ΛΕΠΤΟΜΕΡΗΣ ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΤΩΝ ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΩΝ — Σημεία και αριθμοί — Άριθμός και είδος του δέματος	7 Συμπληρωματικά στοιχεία		
11 ΕΠΙΚΥΡΩΣΗ ΤΗΣ ΑΡΜΟΔΙΑΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ Ό υπογεγραμμένος πιστοποιεί ότι η αποστολή με την παραπάνω περιγραφή περιέχει αποκλειστικά προϊόντα χειροτεχνίας από οικότεχνίτες της χώρας που αναφέρεται στο τετράγωνο αριθ. 4.	9 Ποσό-της (¹)	10 Άξια fob (²)	
12 Άρμόδια ύπηρεσία (όνομα, πλήρης διεύθυνση, χώρα)	Έν τή (Υπογραφή) (Σφραγίδα)		

(¹) Αναφέρατε εάν πρόκειται περί αριθμού τεμαχίων, μέτρων, τετραγωνικών μέτρων ή κιλών.
 (²) Στο νόμισμα της συμβάσεως πωλήσεως.

1 Exporter (Name, full address, country)	2 Number	00000	
3 Consignee (Name, full address, country)	CERTIFICATE IN REGARD TO CERTAIN HANDICRAFT PRODUCTS (HANDICRAFTS) issued with a view to obtaining the benefit of the preferential tariff regime in the European Economic Community		
	4 Country of manufacture	5 Country of destination	
6 Place and date of shipment — means of transport	7 Supplementary details		
8 DETAILED DESCRIPTION OF GOODS — Marks and numbers — Number and kind of packages	9 Quantity ⁽¹⁾	10 FOB value ⁽²⁾	
11 CERTIFICATION BY THE COMPETENT AUTHORITY I, the undersigned, certify that the consignment described above contains only handicraft products (handicrafts) of the cottage industry of the country shown in box No 4.			
12 Competent authority (Name, full address, country)	At, on (Signature) (Seal)		

⁽¹⁾ Indicate whether in pieces, metres, square metres or kilograms.
⁽²⁾ In the currency of the contract of sale.

1 Exportateur (Nom, adresse complète, pays)	2 Numéro	00000	
3 Destinataire (Nom, adresse complète, pays)	CERTIFICAT CONCERNANT CERTAINS PRODUITS FAIT À LA MAIN (HANDICRAFTS) délivré en vue de l'obtention du bénéfice du régime tarifaire préférentiel dans la Communauté économique européenne		
	4 Pays de fabrication	5 Pays de destination	
6 Lieu et date d'embarquement – moyen de transport	7 Données supplémentaires		
8 DÉSIGNATION DÉTAILLÉE DES MARCHANDISES – Marques et numéros – nombre et nature des colis	9 Quantité ⁽¹⁾	10 Valeur fob ⁽²⁾	
	11 VISA DE L'AUTORITÉ COMPÉTENTE Je soussigné, certifie que l'envoi décrit ci-dessus contient exclusivement des produits faits à la main par l'artisanat rural du pays indiqué dans la case n° 4.		
12 Autorité compétente (Nom, adresse complète, pays)	A, le (Signature) (Sceau)		

(¹) Indiquer s'il s'agit d'un nombre de pièces, de mètres, de m² ou de kilogrammes.
(²) Dans la monnaie du contrat de vente.

1 Esportatore (nome, indirizzo completo, paese)	2 Numero	00000	
3 Destinatario (nome, indirizzo completo, paese)	CERTIFICATO RELATIVO A TALUNI PRODOTTI FATTI A MANO (HANDICRAFTS) rilasciato per ottenere il beneficio del regime tariffario preferenziale nella Comunità economica europea		
	4 Paese di fabbricazione	5 Paese di destinazione	
6 Luogo e data d'imbarco – Mezzo di trasporto	7 Dati supplementari		
8 DESIGNAZIONE DETTAGLIATA DELLE MERCI – Marche e numeri – Numero e natura dei colli	9 Quantità ⁽¹⁾	10 Valore fob ⁽²⁾	
	11 VISTO DELL'AUTORITÀ COMPETENTE Il sottoscritto certifica che la partita descritta sopra contiene esclusivamente dei prodotti fatti a mano dall'artigianato rurale del paese indicato nella casella n. 4.		
12 Autorità competente (nome, indirizzo completo, paese)	A il <div style="display: flex; justify-content: space-around;"> (Firma) (Sigillo) </div>		

(1) Indicare se si tratta di un numero di pezzi, di metri, di m² o di chilogrammi.
 (2) Nella moneta del contratto di vendita.

1 Exporteur (naam, volledig adres, land)	2 Nummer	00000	
3 Geadresseerde (naam, volledig adres, land)	CERTIFICAAT BETREFFENDE BEPAALDE MET HANDENARBEID VERKREGEN PRODUCTEN (HANDICRAFTS) afgeleverd met het oog op het bekomen van de voordelen van het regime der tariefpreferenties in de Europese Economische Gemeenschap		
	4 Land van vervaardiging	5 Land van bestemming	
6 Plaats en datum van inlading — vervoermiddel	7 Bijkomende gegevens		
8 NAUWKEURIGE OMSCHRIJVING VAN DE GOEDEREN — Merken en nummers — aantal en soort	9 Hoeveelheid (1)	10 fob waarde (2)	
	11 VISUM VAN DE BEVOEGDE AUTORITEIT: Ik ondergetekende, verklaar dat de hierna omschreven zending uitsluitend producten bevat welke ten plattelande met handenarbeid in de huisindustrie zijn vervaardigd in het land aangeduid in vak nr. 4.		
12 Bevoegde autoriteit (naam, volledig adres, land)	Te de <div style="display: flex; justify-content: space-around;"> (Handtekening) (Stempel) </div>		

(1) Aantal aan te duiden in stukken, meters, vierkante meters of kilogrammen.
 (2) In de munt van het verkoopcontract.

BILAG II — ANHANG II — ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II — ANNEX II — ANNEXE II — ALLEGATO II — BIJLAGE II

Fremstillingsland Herstellungsland Χώρα κατασκευής Country of manufacture Pays de fabrication Paese di fabbricazione Land van vervaardiging	Kompetent myndighed Zuständige Behörde 'Αρμόδια 'Υπηρεσία Competent authority Autorité compétente Autorità competente Bevoegde autoriteit
Indien Indien 'Ινδία India Inde India India	All India Handicrafts Board
Pakistan Pakistan Πακιστάν Pakistan Pakistan Pakistan Pakistan	Export Promotion Bureau
Thailand Thailand Ταϊλάνδη Thailand Thaïlande Tailandia Thailand	Department of Foreign Trade
Indonesien Indonesien 'Ινδονησία Indonesia Indonésie Indonesia Indonesië	Ministeriet for handel og kooperativer Ministerium für Handel und Genossenschaften Department of Trade and Cooperatives Ministère du commerce et des coopératives Ministero del commercio e delle cooperative Ministerie van Handel en Coöperatieven
Philippinerne Philippinen Φιλιππίνες Philippines Philippines Filippine Filippijnen	National Cottage Industries Development Authority (NACIDA)
Iran Iran 'Ιράν Iran Iran Iran Iran	The Institute of Standards and Industrial Research in Iran (ISIRI)
Sri Lanka Sri Lanka Σρί-Λάνκα Sri Lanka Sri Lanka Sri Lanka Sri Lanka	Department for Marketing and Export Promotion of Handicrafts of Sri Lanka

Fremstillingsland Herstellungsland Χώρα κατασκευής Country of manufacture Pays de fabrication Paese di fabbricazione Land van vervaardiging	Kompetent myndighed Zuständige Behörde Ἀρμόδια Ὑπηρεσία Competent authority Autorité compétente Autorità competente Bevoegde autoriteit
Uruguay Uruguay Οὐρουγουάη Uruguay Uruguay Uruguay Uruguay	Dirección general de comercio exterior
Bangladesh Bangladesch Μπαγκλαντές Bangladesh Bangladesh Bangladesh Bangladesh	Export Promotion Bureau
Laos Laos Λάος Laos Laos Laos Laos	Service national de l'artisanat et de l'industrie
Ecuador Ecuador Ἴσημερινός Ecuador Équateur Ecuador Ecuador	Ministerio de Industria, Comercio e Integración
Paraguay Paraguay Παραγουάη Paraguay Paraguay Paraguay Paraguay	Ministerio de Industria y Comercio
Panama Panama Παναμάς Panama Panama Panama Panama	Cámara de comercio e industrias de Panamá — Dirección de comercio interior y exterior
El Salvador El Salvador Ἐλ Σαλβαδόρ El Salvador El Salvador El Salvador El Salvador	Dirección de comercio internacional

Fremstillingsland Herstellungsland Χώρα κατασκευής Country of manufacture Pays de fabrication Paese di fabbricazione Land van vervaardiging	Kompetent myndighed Zuständige Behörde Άρμόδια Υπηρεσία Competent authority Autorité compétente Autorità competente Bevoegde autoriteit
Malaysia Malaysia Μαλαισία Malaysia Malaysia Malaisia Maleisië	Malaysian Handicraft Development Corporation
Bolivia Bolivien Βολιβία Bolivia Bolivie Bolivia Bolivië	Ministerio de Industria, Comercio y Turismo — Instituto boliviano de pequeña industria y artesanía
Honduras Honduras Ὁνδούρα Honduras Honduras Honduras Honduras	Dirección general de comercio exterior
Peru Peru Περου Peru Pérou Perù Peru	Ministerio de Industria y Turismo
Chile Chile Χιλή Chile Chili Cile Chili	Servicio de cooperación técnica (SERCOTEC)
Guatemala Guatemala Γουατεμάλα Guatemala Guatemala Guatemala Guatemala	Dirección de comercio interior y exterior
Argentina Argentinien Ἀργεντινή Argentina Argentine Argentina Argentinië	Secretaria de Estado y comercio y negociaciones económicas internacionales

RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 3668/81

af 3. december 1981

om åbning, fordeling og forvaltning af fællesskabstoldkontingenter for visse stoffer, herunder fløjls- og plysstoffer, fremstillet på håndvæv, henhørende under pos. ex 50.09, ex 55.07, ex 55.09 og ex 58.04 i den fælles toldtarif (1982)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 113,

under henvisning til forslag fra Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

Det europæiske økonomiske Fællesskab har erklæret sig rede til for vævet stof af natursilke (undtagen bourettesilke) og vævet stof af bomuld, fremstillet på håndvæv, henhørende under pos. ex 50.09 og ex 55.09, at åbne årlige fællesskabstoldkontingenter med toldfrihed inden for rammerne af 1 000 000 RE (toldværdi) for hver af disse; i mellemtiden er kontingentbeløbet som led i iværksættelsen af hensigtserklæringen vedrørende handelsforbindelserne med visse asiatiske lande blevet sat op til 2 200 000 RE for silkestoffer og til 2 000 000 RE for bomuldsstoffer, ligesom fordelingen ved de pågældende toldkontingenter er blevet udvidet til visse andre tekstilvarer af silke eller bomuld, henhørende under pos. ex 55.07 og ex 58.04 i den fælles toldtarif; indførsel under disse fællesskabstoldkontingenter er dog betinget af, at der forelægges et fremstillingscertifikat, som er anerkendt af Det europæiske økonomiske Fællesskabs kompetente myndigheder, at hvert stykke stof i hver ende er påtrykt et af disse myndigheders stempel, og at transporten foregår direkte mellem fremstillingslandet og Fællesskabet; blanketterne til fremstillingscertifikatet, der er anført i bilag til de forordninger, som Rådet har vedtaget hvert år om åbning af de nævnte toldkontingenter, bl.a. forordning (EØF) nr. 3181/80⁽¹⁾, svarer ikke til de nyeste internationale normer; især stemmer den ikke overens med den rammeformular, som Den økonomiske Kommission for Europa i Genève i en

rekommendation anbefaler for dokumenter, der anvendes i udenrigshandelen; under hensyn til denne rekommendation bør blanketterne til fremstillingscertifikatet tilpasses; af sparehensyn bør det være tilladt at anvende de gamle blanketter indtil den 31. december 1982; de pågældende toldkontingenter bør derfor åbnes den 1. januar 1982 under overholdelse af Rådets forordning (EØF) nr. 3308/80 af 16. december 1980, om ændring af den europæiske regningsenhed til ECU i Fællesskabets retsakter⁽²⁾, idet de bør forhøjes med 2 % for så vidt angår stof af silke for at tage hensyn til Grækenlands tiltrædelse;

der bør især sikres lige og fortsat adgang for alle importører til kontingenterne og vedvarende anvendelse af den for disse kontingenter fastsatte sats for alle indførselser, indtil kontingenterne er opbrugt; gennem en ordning for udnyttelse af fællesskabstoldkontingenterne, på grundlag af en fordeling mellem medlemsstaterne, synes det muligt at respektere kontingenternes fællesskabskarakter med hensyn til ovennævnte principper; for i videst muligt omfang at tage hensyn til den faktiske markedsudvikling for de pågældende varer bør denne fordeling principielt foretages i forhold til medlemsstaternes behov, som udregnes dels på grundlag af statistiske oplysninger om indførselser fra tredjelands i en repræsentativ referenceperiode, dels på grundlag af de økonomiske udsigter for det pågældende kontingentår;

de pågældende stoffer, fremstillet på håndvæv, er imidlertid ikke specificerede i den statistiske nomenklatur; under disse omstændigheder er det ikke muligt at indsamle tilstrækkelig præcise og repræsentative statistiske oplysninger; afskrivningerne på de kvoter, som var tildelt medlemsstaterne af de fællesskabstoldkontingenter, der var åbnet for visse af disse stoffer for 1978, 1979 og 1980 var således:

(1) EFT nr. L 337 af 13. 12. 1980, s. 1.

(2) EFT nr. L 345 af 20. 12. 1980, s. 1.

1. Vævet stof af natursilke (ex 50.09 i den fælles tarif)

	1978		1979		1980	
	RE	%	RE	%	ERE	%
Benelux	46 567	2,16	54 000	2,48	69 000	3,15
Danmark	66 150	3,06	41 634	1,91	43 160	1,97
Tyskland	1 537 429	71,19	1 551 291	71,11	1 491 442	68,03
Frankrig	164 400	7,61	270 000	12,38	310 500	14,16
Irland	—	—	—	—	—	—
Italien	207 000	9,59	158 150	7,25	174 400	7,96
Det forenede Kongerige	138 000	6,39	106 416	4,87	103 730	4,73

2. Vævet stof af bomuld (ex 55.09 og ex 58.04 i den fælles toldtarif)

	1978		1979		1980	
	RE	%	RE	%	ERE	%
Benelux	53 986	2,62	54 000	2,71	69 000	3,50
Danmark	134 946	6,55	164 444	8,25	251 775	12,79
Tyskland	213 300	10,36	450 000	22,58	409 297	20,79
Frankrig	720 300	34,98	708 600	35,56	666 533	33,85
Irland	44 351	2,15	—	—	2 280	0,12
Italien	103 500	5,03	119 900	6,02	99 467	5,05
Det forenede Kongerige	788 700	38,31	495 920	24,88	470 600	23,90

på baggrund af disse faktorer alene er det bl.a. som følge af de indtrufne ændringer ikke muligt at danne sig et reelt overblik over det virkelige behov i hver af de pågældende medlemsstater i den forudsete periode; under disse omstændigheder kan der med henblik på at opnå en rimelig fordeling af fællesskabstoldkontingenterne foretages følgende skønmæssige ansættelse af medlemsstaternes indledende procentvise andel af kontingentbeløbene;

	Varer af natursilke pos. ex 50.09 i den fælles toldtarif	Varer af bomuld (pos. ex 55.07, ex 55.09 og 58.04 i den fælles toldtarif)
Benelux	4,72	3,55
Danmark	4,72	6,45
Tyskland	43,18	13,59
Grækenland	3,27	0,86
Frankrig	23,60	38,68
Irland	3,10	2,33
Italien	9,53	3,58
Det forenede Kongerige	7,88	30,96

for at tage hensyn til den eventuelle udvikling i indførslerne af disse varer bør kontingentbeløbene deles i to dele, hvoraf den første fordeles mellem medlemsstaterne, medens den anden del udgør en reserve til senere dækning af behovet i de medlemsstater, som har opbrugt deres oprindelige kvoter; for at give importørerne en vis sikkerhed bør den første del af hvert fællesskabskontingent fastsættes på et forholdsvis højt niveau, som ligger på ca. 50 % for varer af silke og på 76 % for varer af bomuld;

de oprindelige kvoter kan blive opbrugt mere eller mindre hurtigt; for at tage hensyn hertil og for at undgå enhver afbrydelse er det vigtigt, at hver medlemsstat, som næsten har opbrugt en af sine oprindelige kvoter, trækker en supplerende kvote på den tilsvarende reserve; dette træk bør hver medlemsstat foretage, når hver af dens supplerende kvoter er næsten opbrugt, så ofte de enkelte reserver tillader det; de oprindelige og de supplerende kvoter skal gælde til kontingentperiodens udløb; denne forvaltningsmåde kræver et snævert samarbejde mellem medlemsstaterne og Kommissionen,

som skal kunne følge med kontingenternes udnyttelsesgrad og underrette medlemsstaterne herom;

repræsenteret af Den økonomiske union Benelux, kan enhver foranstaltning i forbindelse med forvaltninger af de kvoter, som tildeles denne økonomiske union, træffes af ét af dens medlemmer —

hvis der på en bestemt dato i kontingentperioden findes en større udnyttet andel af en af de oprindelige kvoter i en medlemsstat, er det nødvendigt, at denne medlemsstat tilbagefører en procentvis betydelig del heraf til den tilsvarende reserve for at undgå, at en af kontingentmængderne forbliver udnyttet i en medlemsstat, medens den kunne udnyttes i andre medlemsstater;

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

da kongeriget Belgien, kongeriget Nederlandene og storhertugdømmet Luxembourg er sammensluttet i og

1. I perioden fra den 1. januar til den 31. december 1982 åbnes der fællesskabskontingenter for hver af følgende to varekategorier på mængder, der svarer til den for hver af disse kategorier anførte toldværdi:

(i ECU)

Position i den fælles toldtarif	Varebeskrivelse	Kontingentmængde
a) ex 50.09	Vævet stof af natursilke (herunder schappesilke og bourettesilke), fremstillet på håndvæv	2 244 000
b) ex 55.07	Drejervævet stof af bomuld, fremstillet på håndvæv	} 2 000 000
ex 55.09	Andre vævede stoffer af bomuld, fremstillet på håndvæv	
ex 58.04	Vævede fløjls-, plys- og chenillestoffer (bortset fra varer af bomuld henhørende under pos. 55.08 og 58.05), fremstillet på håndvæv	

2. Inden for rammerne af disse toldkontingenter suspenderes satserne i den fælles toldtarif fuldstændigt.

Inden for rammerne af disse toldkontingenter anvender Grækenland satser, som er beregnet i overensstemmelse med de i tiltrædelsesakten af 1979 fastsatte bestemmelser på dette område.

3. Med henblik på denne forordnings anvendelse betragtes

- håndvæve som væve, der til fremstilling af vævet stof udelukkende betjenes med hånd- eller fodbevægelser;
- toldværdien som den værdi, der fremgår af fællesskabsreglerne på dette område.

4. Disse kontingenter er imidlertid forbeholdt vævet stof, herunder fløjls- og plysstoffer, som

a) ledsages af et fremstillingscertifikat, der er anerkendt af Det europæiske økonomiske Fællesskabs kompetente myndigheder og stemmer overens med en af de i bilag I anførte blanketter, og som er påtegnet af en af de i bilag II anførte anerkendte myndigheder i fremstillingslandet; tidligere anvendte certifikatblanketter, som bl.a. er anført i bilaget til forordning (EØF) nr. 3181/80 kan fortsat benyttes indtil den 31. december 1982;

- i hver ende af hvert stofstykke bærer et af de nævnte myndigheder godkendt stempel ⁽¹⁾;
- transporteres direkte mellem fremstillingslandet og Det europæiske økonomiske Fællesskab.

⁽¹⁾ Der er enighed om, at dette litra ikke er til hinder for, at en af myndighederne godkendt plombe kan opfylde de i dette litra fastsatte betingelser.

5. Som direkte transporteret anses

- a) varer, hvis transport foregår uden passage af et land, som ikke er medlem af De europæiske Fællesskaber; det præciseres, at anløb af havne i lande, som ikke er medlemmer af De europæiske Fællesskaber, ikke afbryder den direkte transport på betingelse af, at varerne ikke omlades under disse anløb;
- b) varer, hvis transport foregår ved passage af et område under et eller flere lande, der ikke er medlemmer af De europæiske Fællesskaber, eller som omlades i et sådant land, såfremt transport gennem disse lande eller omladningen foregår på et gennemgående transportdokument udfærdiget i fremstillingslandet.

Artikel 2

1. En første del, på en mængde svarende til en værdi af 1 144 000 ECU for varer henhørende under pos. ex 50.09 og til en værdi af 1 520 000 ECU for varer henhørende under pos. ex 55.07, ex 55.09 og ex 58.04, fordeles mellem medlemsstaterne; de kvoter, som med forbehold af artikel 5 gælder fra den 1. januar til den 31. december 1982, udgør for medlemsstaterne de mængder, som svarer til nedenstående værdier:

- a) for de varer henhørende under pos. ex 50.09 omhandlet i artikel 1, stk. 1:

	(ECU)
Benelux	54 000
Danmark	54 000
Tyskland	494 000
Grækenland	37 400
Frankrig	270 000
Irland	35 400
Italien	109 000
Det forenede Kongerige	90 200;

- b) for de varer henhørende under pos. ex 55.07, ex 55.09 og ex 58.04 omhandlet i artikel 1, stk. 1:

	(ECU)
Benelux	54 000
Danmark	98 000
Tyskland	206 500
Grækenland	13 000
Frankrig	588 000
Irland	35 400
Italien	54 500
Det forenede Kongerige	470 600.

2. Den anden del af de i artikel 1, stk. 1, omhandlede fællesskabskontingenter, svarende til henholdsvis 1 100 000 og 480 000 ECU udgør reserven.

3. Bestemmelserne i forordning (EØF) nr. 3308/80, særlig artikel 2, anvendes ved beregning af modværdien i national valuta af beløb udtrykt i ECU.

Artikel 3

1. Såfremt en medlemsstat har udnyttet 90 % eller derover af de i artikel 2, stk. 1, fastsatte kvoter, som nedsættes med den til reserven tilbageførte mængde, såfremt artikel 5 finder anvendelse, trækker medlemsstaten, såfremt reserven giver mulighed herfor, efter meddelelse herom til Kommissionen, straks en ny kvote på 15 % af den oprindelige kvote, idet der i givet fald rundes op til nærmeste hele enhed.

2. Såfremt en medlemsstat efter at have opbrugt en af sine oprindelige kvoter har udnyttet 90 % eller derover af den anden kvote, den har trukket, trækker denne medlemsstat straks på de i stk. 1 opstillede betingelser en tredje kvote på 7,5 % af den oprindelige kvote, i givet fald rundet op til nærmeste hele enhed.

3. Såfremt en medlemsstat efter at have opbrugt den anden kvote har udnyttet 90 % eller derover af den tredje kvote, som den har trukket, trækker denne medlemsstat på samme betingelser en fjerde kvote svarende til den tredje.

Denne fremgangsmåde anvendes, indtil hver af reserverne er opbrugt.

4. Uanset stk. 1, 2 og 3 kan medlemsstaterne trække mindre kvoter end fastsat i disse stykker, hvis der er grund til at antage, at disse ikke vil blive opbrugt. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om de grunde, der har foranlediget dem til at anvende dette stykke.

Artikel 4

De supplerede kvoter, som er trukket i henhold til artikel 3, gælder indtil den 31. december 1982.

Artikel 5

Medlemsstaterne tilbagefører senest den 1. oktober 1982 til reserven den uudnyttede del af den oprindelige

kvote, som pr. 15. september 1982 overstiger 20 % af det oprindelige kontingentbeløb. De kan tilbageføre en større mængde, såfremt der er grund til at antage, at denne ikke udnyttes.

Medlemsstaterne meddeler senest den 1. oktober 1982 Kommissionen de samlede udførsler af de pågældende varer, som har fundet sted indtil den 15. september 1982, og som er afskrevet på fællesskabskontingentet, samt eventuelt den del af deres oprindelige kvoter, som de tilbagefører til de respektive reserver.

Artikel 6

Kommissionen fører regnskab over de af medlemsstaterne i medfør af artiklerne 2 og 3 åbnede kvoter og underretter hver enkelt om reservernes udnyttelsesgrad straks efter modtagelsen af meddelelserne.

Kommissionen underretter senest den 5. oktober 1982 medlemsstaterne om reservemængderne efter de tilbageførsler, der er foretaget i henhold til artikel 5.

Kommissionen overvåger, at det træk, hvorved en af reserverne opbruges, begrænses til den disponible restmængde og angiver med henblik herpå den nøjagtige mængde til den medlemsstat, som foretager det sidste træk.

Artikel 7

1. Medlemsstaterne træffer alle egnede foranstaltninger til, at åbning af de supplerende kvoter, som de har

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 3. december 1981.

trukket i henhold til artikel 3, muliggør fortløbende afskrivninger på deres samlede andel i fællesskabskontingentet.

2. Medlemsstaterne sikrer de på deres område etablerede importører af de pågældende varer fri adgang til de kvoter, som tildeles dem.

3. Medlemsstaterne afskriver indførslerne af de pågældende varer på deres kvote, efterhånden som disse varer forelægges i tolden med angivelse til fri omsætning.

4. Udnyttelsesgraden af medlemsstaternes kvoter konstateres på grundlag af de indførsler, som er afskrevet på de i stk. 3 opstillede betingelser.

Artikel 8

På Kommissionens anmodning underretter medlemsstaterne denne om de indførsler af de pågældende varer, der faktisk er afskrevet på deres kvoter.

Artikel 9

Medlemsstaterne og Kommissionen arbejder snævert sammen, for at denne forordning overholdes.

Artikel 10

Denne forordning træder i kraft den 1. januar 1982.

På Rådets vegne

T. KING

Formand

BILAG I — ANHANG I — ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι — ANNEX I — ANNEXE I — ALLEGATO I — BIJLAGE I

MODELLER TIL FREMSTILLINGSCERTIFIKAT

MUSTER DER HERSTELLUNGSBESCHEINIGUNG

ΥΠΟΔΕΙΓΜΑΤΑ ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΩΝ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗΣ

MODEL CERTIFICATE OF MANUFACTURE

MODÈLES DE CERTIFICAT DE FABRICATION

- MODELLI DI CERTIFICATO DI FABBRICAZIONE

MODELLEN VAN CERTIFICAAT VAN VERVAARDIGING

1 Eksportør (navn, fuldstændig adresse, land)	2 Nummer	00000	
3 Modtager (navn, fuldstændig adresse, land)	CERTIFIKAT VEDRØRENDE HÅNDVÆVEDE PRODUKTER AF SILKE ELLER BOMULD udstedt med henblik på opnåelse af præferencetoldbehandling i Det europæiske økonomiske Fællesskab		
	4 Fremstillingsland	5 Bestemmelsesland	
6 Sted og dato for indskibning — transportmiddel	7 Supplerende oplysninger		
8 NØJE BESKRIVELSE AF VARERNE — Mærker og numre — Antal kolli og disses art	9 Antal ⁽¹⁾	10 Værdi fob ⁽²⁾	
	11 DEN KOMPETENTE MYNDIGHEDS PÅTEGNING Undertegnede erklærer, at: — nedenfor beskrevne forsendelse udelukkende indeholder håndvævede produkter fremstillet af landsbyhåndværkere i det land, der er anført i rubrik nr. 4; — hvert stykke er: — i hver ende forsynet med et godkendt stempel ⁽³⁾ , — forsynet med en plombe nr. ⁽³⁾		
12 Kompetent myndighed (navn, adresse, land)	Sted Dato <div style="display: flex; justify-content: space-around;"> (Underskrift) (Stempel) </div>		

(1) Hvorvidt det drejer sig om antal dele, meter, m² eller kilo.
 (2) Valuta, der er anført i købekontrakten.
 (3) Ikke anvendte overstrøges.

1 Ausführer (Name, vollständige Anschrift, Land)	2 Nummer	00000	
3 Empfänger (Name, vollständige Anschrift, Land)	BESCHEINIGUNG FÜR AUF HANDWEBSTÜHLEN HERGESTELLTE ERZEUGNISSE AUS SEIDE ODER BAUMWOLLE ausgestellt für die Zulassung zur zoll- tariflichen Vorzugsregelung in der Europäischen Wirtschaftsgemeinschaft		
	4 Herstellungsland	5 Bestimmungsland	
6 Ort und Datum der Verladung — Beförderungsmittel	7 Zusätzliche Angaben		
8 GENAUE BESCHREIBUNG DER ERZEUGNISSE — Zeichen und Nummern — Anzahl und Art der Packstücke	9 Menge ⁽¹⁾	10 Wert fob ⁽²⁾	
11 SICHTVERMERK DER ZUSTÄNDIGEN BEHÖRDE Der Unterzeichnende bescheinigt, daß die vorstehend bezeichnete Sendung ausschließlich auf Handwebstühlen in ländlichen Betrieben des unter Nr. 4 angegebenen Landes hergestellte Gewebe enthält; — Jedes Stück { am Anfang und am Ende mit einem zugelassenen Stempel ⁽³⁾ } versehen ist. { mit einer Plombe Nr. ⁽³⁾ }			
12 Zuständige Behörde (Name, vollständige Anschrift, Land)	Ort Datum <div style="display: flex; justify-content: space-around;"> (Unterschrift) (Stempel) </div>		

⁽¹⁾ Angeben, ob es sich um Stück, Meter, Quadratmeter oder Kilogramm handelt.
⁽²⁾ In der im Kaufvertrag angegebenen Währung.
⁽³⁾ Nichtzutreffendes streichen.

1 Έξαγωγέας (όνομα, πλήρης διεύθυνση, χώρα)	2 Άριθμός	00000	
3 Παραλήπτης (όνομα, πλήρης διεύθυνση, χώρα)	ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΟ ΟΣΩΝ ΑΦΟΡΑ ΤΑ ΜΕΤΑΞΩΤΑ Ή ΒΑΜΒΑΚΕΡΑ ΥΦΑΣΜΑΤΑ ΠΟΥ ΕΧΟΥΝ ΥΦΑΝΘΕΙ ΜΕ ΑΡΓΑΛΕΙΟ παραδίδεται για να χρησιμεύσει για την επίτευξη της άπολαβής του προτιμησιακού δασμολογικού καθεστώτος της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας		
6 Τόπος και χρονολογία αποστολής — Μέσον μεταφοράς	4 Χώρα κατασκευής	5 Χώρα προορισμού	
8 ΛΕΠΤΟΜΕΡΗΣ ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΤΩΝ ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΩΝ — Σημεία και άριθμοί — Άριθμός και είδος του δέματος	7 Συμπληρωματικά στοιχεία		
11 ΕΠΙΚΥΡΩΣΗ ΤΗΣ ΑΡΜΟΔΙΑΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ Ο ύπογεγραμμένος πιστοποιεί ότι: — ή αποστολή με την παραπάνω περιγραφή περιέχει αποκλειστικά ύφαντουργικά προϊόντα που έχουν ύφανθεί με άργαλειό από οικότεχνίτες της χώρας που αναφέρεται στο τετράγωνο άριθ. 4* — κάθε τόπι φέρει: — στην άρχή και στο τέλος, έγκεκριμένη σφραγίδα (³) — μολυβδασφάλιση άριθ. . . . (³).	9 Ποσό-της (¹)	10 Άξια fob (²)	
12 Άρμόδια ύπηρεσία (όνομα, πλήρης διεύθυνση, χώρα)	Έν τή (Ύπογραφή) (Σφραγίδα)		

(¹) Αναφέρατε εάν πρόκειται περί άριθμού τεμαχίων, μέτρων, τετραγωνικών μέτρων ή κιλών.
 (²) Στο νόμισμα της συμβάσεως πωλήσεως.
 (³) Να διαγραφεί ή περιττή ένδειξη.

1 Exporter (Name, full address, country)	2 Number	00000	
3 Consignee (Name, full address, country)	CERTIFICATE RELATING TO SILK OR COTTON HANDLOOM PRODUCTS issued with a view to obtaining the benefit of the preferential tariff regime in the European Economic Community		
	4 Country of manufacture	5 Country of destination	
6 Place and date of shipment – Means of transport	7 Supplementary details		
8 DETAILED DESCRIPTION OF GOODS – Marks and numbers – Number and kind of packages	9 Quantity ⁽¹⁾	10 FOB value ⁽²⁾	
11 CERTIFICATION BY THE COMPETENT AUTHORITY I, the undersigned, certify that: <ul style="list-style-type: none"> – the consignment described above contains only handloom textile products of the cottage industry of the country shown in box No 4, – to each piece is attached: <ul style="list-style-type: none"> – at the beginning and end, an approved stamp ⁽³⁾. – a seal No ⁽³⁾. 			
12 Competent authority (Name, full address, country)	At, on <div style="display: flex; justify-content: space-around;"> (Signature) (Seal) </div>		

⁽¹⁾ State whether in pieces, metres, square metres or kilograms.
⁽²⁾ The currency of the contract of sale.
⁽³⁾ Delete as appropriate.

1 Exportateur (Nom, adresse complète, pays)	2 Numéro	00000	
3 Destinataire (Nom, adresse complète, pays)	CERTIFICAT CONCERNANT LES PRODUITS DE SOIE OU DE COTON, TESSÉS SUR MÉTIERS A MAIN délivré en vue de l'obtention du bénéfice du régime tarifaire préférentiel dans la Communauté économique européenne		
	4 Pays de fabrication	5 Pays de destination	
6 Lieu et date d'embarquement — moyen de transport	7 Données supplémentaires		
8 DÉSIGNATION DÉTAILLÉE DES MARCHANDISES — Marques et numéros — nombre et nature des colis	9 Quantité ⁽¹⁾	10 Valeur fob ⁽²⁾	
	11 VISA DE L'AUTORITÉ COMPÉTENTE Je soussigné, certifie que l'envoi décrit ci-dessus contient exclusivement des produits textiles fabriqués sur métiers à main par l'artisanat rural du pays indiqué dans la case n° 4; — chaque pièce est munie { au début et à la fin, d'un cachet agréé ⁽³⁾ { d'un plomb n° ⁽³⁾ .		
12 Autorité compétente (Nom, adresse complète, pays)	À, le (Signature) (Sceau)		

(1) Indiquer s'il s'agit d'un nombre de pièces, de mètres, de m² ou de kilogrammes.

(2) Dans la monnaie du contrat de vente.

(3) Biffer la mention inutile.

1 Esportatore (nome, indirizzo completo, paese)	2 Numero	00000	
3 Destinatario (nome, indirizzo completo, paese)	CERTIFICATO RELATIVO AI PRODOTTI DI SETA O DI COTONE LAVORATI SU TELAI A MANO rilasciato per ottenere il beneficio del regime tariffario preferenziale nella Comunità economica europea		
	4 Paese di fabbricazione	5 Paese di destinazione	
6 Luogo e data d'imbarco – Mezzo di trasporto	7 Dati supplementari.		
8 DESIGNAZIONE DETTAGLIATA DELLE MERCI – Marche e numeri – Numero e natura dei colli	9 Quantità ⁽¹⁾	10 Valore fob ⁽²⁾	
	11 VISTO DELL'AUTORITÀ COMPETENTE Il sottoscritto certifica che : – la partita descritta sopra contiene esclusivamente prodotti tessili fabbricati su telai a mano dall'artigianato rurale del paese indicato nella casella n. 4 ; – ogni pezza è munita: – all'inizio e alla fine, di un marchio riconosciuto dalle autorità ⁽³⁾ . – di un sigillo di piombo n. ⁽³⁾ .		
12 Autorità competente (nome, indirizzo completo, paese)	A il <div style="display: flex; justify-content: space-between;"> (Firma) (Sigillo) </div>		

(1) Indicare se si tratta di un numero di pezze, di metri, di m² o di chilogrammi.
 (2) Nella moneta del contratto di vendita.
 (3) Cancellare la menzione inutile.

1 Exporteur (naam, volledig adres, land)	2 Nummer	00000	
3 Geadresseerde (naam, volledig adres, land)	CERTIFICAAT BETREFFENDE OP HANDWEEFGETOUWEN VER- VAARDIGDE PRODUKTEN VAN ZIJDE OF KATOEN afgeleverd met het oog op het bekomen van de voordelen van het regime der tariefpreferenties in de Europese Economische Gemeenschap		
	4 Land van vervaardiging	5 Land van bestemming	
6 Plaats en datum van inlading — vervoermiddel	7 Bijkomende gegevens		
8 NAUWKEURIGE OMSCHRIJVING VAN DE GOEDEREN — Merken en nummers — aantal en soort	9 Hoeveelheid (1)	10 fob waarde (2)	
	11 VISUM VAN DE BEVOEGDE AUTORITEIT: Ik, ondergetekende, verklaar dat de hierna omschreven zending uitsluitend producten bevat welke in de huisindustrie op handweefgetouwen zijn vervaardigd in het land aangeduid in vak nr. 4. — leder stuk is voorzien { aan het begin en aan het einde, van een erkend stempel (3) { van een loodje nr. (3)		
12 Bevoegde autoriteit (naam, volledig adres, land)	Te de (Handtekening) (Stempel)		

(1) Aantal aan te duiden in stukken, meters, vierkante meters of kilogrammen.

(2) De munt van het verkoopcontract.

(3) Onnodige schrappen.

BILAG II — ANHANG II — ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II — ANNEX II — ANNEXE II — ALLEGATO II — BIJLAGE II

Fremstillingsland Herstellungsland Χώρα κατασκευής Country of manufacture Pays de fabrication Paese di fabbricazione Land van vervaardiging	Kompetent myndighed Zuständige Behörde 'Αρμόδια 'Υπηρεσία Competent authority Autorité compétente Autorità competente Bevoegde autoriteit
Indien Indien 'Ινδία India Inde India India	Textile Committee <div style="display: inline-block; vertical-align: middle; border-left: 1px solid black; border-right: 1px solid black; padding: 0 5px;"> eller (for stoffer af silke) oder (für Gewebe aus Seide) ή (για μεταξωτά υφάσματα) or (for silk fabrics) ou (pour les tissus de soie) o (per i tessuti di seta) of (voor weefsels van zijde) </div> Central Silk Board
Pakistan Pakistan Πακιστάν Pakistan Pakistan Pakistan Pakistan	Export Promotion Bureau
Thailand Thailand Ταϊλάνδη Thailand Thailande Tailandia Thailand	Department of Foreign Trade
Bangladesh Bangladesch Μπαγκλαντές Bangladesh Bangladesh Bangladesh Bangladesh	Export Promotion Bureau
Laos Laos Λάος Laos Laos Laos Laos	Service national de l'artisanat et de l'industrie
Sri Lanka Sri Lanka Σρί-Λάνκα Sri Lanka Sri Lanka Sri Lanka Sri Lanka	Department of Commerce
El Salvador El Salvador 'Ελ Σαλβαδόρ El Salvador El Salvador El Salvador El Salvador	Dirección de comercio internacional

Fremstillingsland Herstellungsland Χώρα κατασκευής Country of manufacture Pays de fabrication Paese di fabbricazione Land van vervaardiging	Kompetent myndighed Zuständige Behörde 'Αρμόδια 'Υπηρεσία Competent authority Autorité compétente Autorità competente Bevoegde autoriteit
Honduras Honduras 'Ονδούρα Honduras Honduras Honduras Honduras	Dirección general de comercio exterior
Indonesien Indonesien 'Ινδονησία Indonesia Indonésie Indonesia Indonesië	Ministeriet for handel og kooperativer Ministerium für Handel und Genossenschaften 'Υπουργείο 'Εμπορίου και Συνεργατισμών Department of Trade and Cooperatives Ministère du commerce et des coopératives Ministero del commercio e delle cooperative Ministerie van Handel en Coöperatieven
Guatemala Guatemala Γουατεμάλα Guatemala Guatemala Guatemala Guatemala	Dirección de comercio interior y exterior
Argentina Argentiniën 'Αργεντινή Argentina Argentine Argentina Argentinië	Secretaria de Estado y comercio y negociaciones económicas internacionales

II

(Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

KOMMISSION

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 29. oktober 1981

om en procedure i henhold til EØF-traktatens artikel 86 (IV/29.839-GVL)

(Den tyske tekst er den eneste autentiske)

(81/1030/EØF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 86,

under henvisning til Rådets forordning nr. 17 af 6. februar 1962 ⁽¹⁾, særlig artikel 3,

under henvisning til begæring af 12. september 1980 fra firmaet Interpar af 9. april 1979 og begæring fra de udøvende kunstnere Avory, Bennett, R. Davies, D. Davies, Marvin, Webb, Welch, Scarano og Skorsky indgivet til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 3 i forordning nr. 17 og vedrørende den af Gesellschaft zur Verwertung von Leistungsschutzrechten, Hamburg, Forbundsrepublikken Tyskland, udviste adfærd,

under henvisning til Kommissionens afgørelse af 25. august 1980 om i denne sag at indlede en procedure,

under henvisning til høring af Gesellschaft zur Verwertung von Leistungsschutzrechten m.b.H. i overensstemmelse med artikel 19 i forordning nr. 17 og med bestemmelserne i Kommissionens forordning nr. 99/63/EØF af 25. juli 1963 ⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det rådgivende Udvalg for Kartel- og Monopolspørgsmål i overensstemmelse med artikel 10 i forordning nr. 17, den 17. juni 1981, og

ud fra følgende betragtninger:

DE FAKTISKE OMSTÆNDIGHEDER

Denne beslutning vedrører den af Gesellschaft zur Verwertung von Leistungsschutzrechten m.b.H. (herefter benævnt »GVL«) udviste adfærd over for udøvende kunstnere, der ikke er tyske statsborgere, og som ikke har bopæl i Forbundsrepublikken Tyskland (herefter benævnt »Tyskland«).

I. GVLs organisatoriske opbygning

1. GVL, som har hjemsted i Hamburg, er et tysk udnyttelsesskab, som har til formål at varetage dels de rettigheder og krav, det har fået overdraget gennem den tyske lov om ophavsret og beslægtede retsregler om beskyttelse, »Gesetz über Urheberrechte und verwandte Schutzrechte« (herefter forkortet UrhG) for udøvende kunstnere, ophavsmænd til filmværker (herefter benævnt »kunstnere«), fremstillere af indretninger til billedoverførelse og fremstillere af fonogrammer samt arrangører, dels de rettigheder og krav, som er overdraget til fremstillere eller arrangører.

GVL er et tysk udnyttelsesselskab, der varetager »fremførelsesrettigheder«, dvs. de rettigheder, der opstår, når ophavsmændenes skabende indsats gengives. Sådanne selskabers virksomhed er reguleret i den tyske lov om udøvelse af ophavs-

⁽¹⁾ EFT nr. 13 af 21. 2. 1962, s. 204/62.

⁽²⁾ EFT nr. 127 af 20. 8. 1963, s. 2268/63.

rettigheder og beslægtede retsregler om beskyttelse, »Gesetz über die Wahrnehmung von Urheberrechten und verwandten Schutzrechten« (herefter forkortet »WahrnG«.

2. GVL er en organisation oprettet i fællesskab af »Deutsche Orchestervereinigung e. V.« Hamburg, som er en interesseorganisation af udøvende kunstnere — først og fremmest musikere — og af »Deutsche Landesgruppe der IPPI e. V.« (International Federation of Producers of Phonograms and Videograms), Hamburg, der er en interesseorganisation af fremstillere af indretninger til billedoverførelse og fonogrammer. Deutsche Orchestervereinigung e. V. og Deutsche Landesgruppe der IPPI e. V. er eneste selskabsdeltagere i det som anpartsselskab (Gesellschaft mit beschränkter Haftung) organiserede GVL.

II. Kunstneres og fremstilleres rettigheder i henhold til den tyske ophavsretslov

3. I henhold til § 73 ff. i UrhG gælder der for kunstneren beskyttelsesregler, der er beslægtede med beskyttelsen af ophavsmænd. I henhold til § 74, 75 og 76, stk. 1, i UrhG, kan en kunstners fremførelse ikke uden dennes samtykke gøres offentligt tilgængelig, optages på grammofonplade, lydbånd, film eller lignende, reproduceres eller udsendes i radio (første udnyttelse). Dette samtykke giver kunstneren i regelen kun mod vederlag.
4. Endvidere har kunstneren i henhold til § 76, stk. 2, og 77, i UrhG krav på vederlag, når fremførelsen er optaget med kunstnerens samtykke på grammofonplade, lydbånd, film eller lignende, og dernæst udsendes i radioen eller på anden måde gøres offentligt tilgængelig (sekundær udnyttelse). Derudover har kunstneren i henhold til § 53, stk. 5, i UrhG, tillige et vederlagskrav på fremstilleren af reproduktionsapparater — den såkaldte apparatgift.
5. Såfremt fremførelsen med kunstnerens samtykke er optaget på grammofonplade, lydbånd, film eller lignende og er disse udsendt, kan kunstneren ikke længere gøre reglerne gældende for at forhindre radiotransmission eller en offentlig gengivelse af disse optagelser.
6. Fremstilleren af fonogrammer — herefter benævnt »fremstilleren« — har på sin side med

hensyn til kunstnerens krav på vederlag for den sekundære udnyttelse i henhold til § 86 i UrhG et krav mod kunstneren på en passende andel af dette vederlag.

Fremstillere og kunstnere har derfor lige stor interesse i vederlag for den sekundære udnyttelse. Hvad angår disse krav mod de vederlagspligtige (radioforetagender, teatre, hoteller, restauranter osv.), er deres interesser sammenfaldende.

Der opstår først en interessekonflikt, når vederlaget er betalt, og der skal beregnes »en for fremstillerne passende andel«.

III. Rettigheder for kunstnere og fremstillere i andre medlemsstater og i henhold til Rom-konventionen

7. Mens det i alle medlemsstater gælder, at kunstneren skal give sit samtykke ved den første udnyttelse, er der kun i få medlemsstater sammenlignelige lovhjemlede vederlagskrav ved den efterfølgende udnyttelse.
8. Ifølge dansk og italiensk lovgivning har fonogramfremstillere og kunstnere kraf på vederlag offentlig fremførelse eller ved radioudsendelser. I Det forenede Kongeriges og i Irlands lovgivning har fonogramproducenterne ret til at nedlægge forbud mod utilladelig offentlig fremførelse. Kunstnerne får ved kollektive overenskomster med fonogramproducenterne andel i disses indtægter i forbindelse med den offentlige fremførelse. I Grækenland er indtil nu kun kunstnere, men ikke fonogramfremstillere, ved lov sikret et vederlag. I Nederlandene, Belgien, Luxembourg og Frankrig er der i øjeblikket ingen lovgivning om krav på vederlag ved den efterfølgende udnyttelse. I praksis eksisterer der imidlertid i Belgien og i Nederlandene overenskomster om betaling af vederlag ved den efterfølgende udnyttelse mellem de belgiske og hollandske fremstillere af fonogrammer og de pågældende radioforetagender, mens der i Frankrig findes sådanne aftaler om vederlag, i det mindste med en del af de eksisterende radioforetagender. De pågældende kunstnersammenslutninger får en andel af disse vederlag, hvilket er sikret ved kollektive overenskomster med fremstillerne af fonogrammer.
9. Den internationale konvention af 26. oktober 1961 om beskyttelse af udøvende kunstnere, fremstillere af fonogrammer samt radio- og fjern-

synsforetagender (Rom-konventionen) indeholder i artikel 12 bestemmelser, hvorefter de kontraherende stater skal sikre, at den, der anvender offentliggjorte fonogrammer til en radio- eller fjernsynsudsendelse eller ved andre offentlige fremførelser skal betale et rimeligt, samlet vederlag til fremstillerne af fonogrammerne eller til kunstnerne eller til begge grupper.

10. Rom-konventionen er imidlertid endnu ikke ratificeret af alle medlemsstaterne. Tyskland har ved ratificeringen taget det forbehold, at landet »for så vidt angår fonogrammer, hvis fremstiller er statsborger i en anden kontraherende stat, begrænser omfanget af og tidsrummet for beskyttelsen for fremstillere og kunstnere til det omfang og tidsrum, hvori denne stat yder beskyttelse af fonogrammer, som først er optaget af en tysk statsborger«.
11. De rettigheder til beskyttelse af præstationer, der er beskrevet ovenfor (punkt 3 til 6), tilkommer principielt også kunstnere med udenlandsk statsborgerskab, uafhængigt af deres bopæl. Drejer det sig om kunstnere med statsborgerskab i et land, der ikke har ratificeret Rom-konventionen, ydes der i § 125 i UrhG sådanne udlændinge samme rettigheder som tyske kunstnere, såfremt deres fremførelse finder sted i Tyskland, eller — såfremt den med kunstnerens samtykke er optaget på grammofonplade, lydbånd, film eller lignende — hvis disse optagelser er udsendt i Tyskland. Sådanne udenlandske kunstnere nyder også ved radio- eller fjernsynsudsendelser samme rettigheder som tyske statsborgere, såfremt sådanne udsendelser har fundet sted i Tyskland.

IV. Bestemmelser i lov om udøvelse (WahrnG)

12. Statslig tilladelse kræves i henhold til § 1 i WahrnG for den, der i henhold til ophavsretsloven varetager rettigheder vedrørende benyttelse og samtykke eller krav på vederlag for flere ophavsmænds regning eller for regning af indehavere af beslægtede beskyttelsesrettigheder til fælles udnyttelse, uanset om varetagelsen sker i eget eller i fremmed navn.

Man har et retligt krav på denne tilladelse, såfremt visse grundlæggende betingelser for varetagelse af de pågældende rettigheder er opfyldt.

13. WahrnG giver ikke sådanne selskaber et retligt monopol, og juridisk er der intet til hinder for oprettelse af »konkurrerende« udnyttelsesselskaber.

14. De udnyttelsesselskaber, der er tilladt i henhold til WahrnG skal fordele indtægterne af deres virksomhed efter faste regler.
15. I henhold til § 11 i WahrnG skal selskabet på grundlag af de rettigheder, det varetager, indrømme enhver, der forlanger det, beskyttelsesret på rimelige vilkår, eller skal give samtykke (forpligtelse til at indgå kontrakt, »Abschlusszwang«).
16. Til gengæld forpligtes selskabet i henhold til § 6 i WahrnG til på rimelige vilkår at varetage de rettigheder og krav, der henhører under selskabets virkeområde, på de berettigedes forlangende, såfremt disse er tyske statsborgere i den i den tyske grundlov anførte betydning eller har deres bopæl inden for det af WahrnG omfattede gyldighedsområde, og såfremt en effektiv varetagelse af rettighederne eller kravene ikke på anden måde er mulig (forpligtelse til at udøve rettighederne, »Wahrnehmungszwang«).
17. Det tyske Patentamt fører tilsyn med, at retsfor skrifterne vedrørende disse forpligtelser overholdes samt med selskabernes virksomhed (§ 18 ff i WahrnG).

V. GVLs stilling i Tyskland

18. GVL er det eneste udnyttelsesselskab, der i Tyskland varetager rettigheder til præstationsbeskyttelse. De øvrige udnyttelsesselskaber i Tyskland varetager hver for sig andre former for beskyttelsesret.
19. I henhold til den tyske ophavsretslov kan visse rettigheder, der tilkommer ophavsmænd, kunstnere eller fremstillere, kun gøres gældende via udnyttelsesselskaberne. Dette gælder eksempelvis for det ovenfor (nr. 4) nævnte vederlagskrav mod fremstilleren af mangfoldiggørelsesapparater i henhold til § 53, stk. 5, i ophavsretsloven (apparatavgift, »Geräteabgabe«).
20. Kunstnerne kan af retlige grunde, for så vidt angår apparatavgiften, og af faktiske grunde med hensyn til vederlagskravene med den sekundære udnyttelse praktisk taget ikke selv effektivt udøve disse rettigheder. Et sådant forsøg ville allerede på forhånd være dømt til at mislykkes, fordi den enkelte kunstner ikke ville være i stand til i det konkrete tilfælde at efterprøve og bevise, om,

hvornår, af hvem og hvor ofte hans fremførelse udsendes eller på anden måde gøres offentlig tilgængelig. Derudover skulle han som en i økonomisk henseende underlegen enkeltperson træde i kontraktforhold til et stort antal økonomisk stærke brugere (eksempelvis radio- og fjernsynsforetagender), over for hvilke han kun har krav på passende vederlag, men ikke ret til at forbyde benyttelsen af sin fremførelse.

VI. GVLs varetagelse af rettigheder ved den efterfølgende udnyttelse

1. Udnyttelsesaftalerne

21. For at kunne varetage rettighederne ved den efterfølgende udnyttelse indgår GVL såkaldte »udnyttelsesaftaler« med fremstillerne og kunstnerne. I henhold til § 1 i disse udnyttelsesaftaler med kunstnerne overdrager den berettigede GVL i eget navn at varetage alle de ham nu tilhørende og i aftaleperioden tilfaldende rettigheder til beskyttelse af hans præstation samt alle krav på udladelse, tilintetgørelse og skadeserstatning.
22. Denne overdragelse af rettigheder gælder navnlig kravet om betaling af vederlag, når de fremkomne grammofonplader, lydbånd, film eller lignende er udsendt i radio eller fjernsyn, eller på anden måde er gjort offentlig tilgængelige, samt kravet på apparatafgift.
23. Til gengæld forpligter GVL sig til at betale samtlige indkomne vederlag tillige med renterne af de investerede beløb i perioden frem til fordelingen, samt alle øvrige indtægter i henhold til en af GVL opstillet fordelingsplan og efter fradrag af de nødvendige administrationsomkostninger, der andrager ca. 5 til 10 % af GVL's indtægter, til de til enhver til berettigede.
24. I praksis overdrager den enkelte kunstner ved fremførelser på fonogrammer ofte ikke sine krav til GVL, men i regelen sørger fonogramproducenterne selv for at sikre alle de nødvendige rettigheder og dermed også kunstnerens ret ved efterfølgende udnyttelse. Fremstillerne overdrager dernæst de rettigheder, kunstnerne har afstået til dem, til GVL. Med hjemmel i aftalen mellem fremstillere og GVL har kunstnerne et direkte betalingskrav mod GVL (tredjemandsaftale). De kunstnerne, der har indgået en udnyttelsesaftale med GVL uden at have overdraget deres præstationsbeskyttelsesret til fremstillerne (eksempelvis

med interne radio- og fjernsynsproduktioner i Tyskland), modtager de vederlag, der tilkommer dem, direkte af GVL.

25. Såfremt udenlandske fonogramfremstillere skal overdrage brugsrettigheder for Tyskland, overdrager de deres rettigheder til indenlandske agenter eller licenstagere, som GVL dernæst ligestiller med de indenlandske fonogramproducenter som tilbudsgivere af rettigheder til efterfølgende udnyttelse.

2. Aftaler om brug

26. GVL har indgået aftaler med de brugere af fonogrammer, der i henhold til ophavsretten er vederlagspligtige (radiofonier, reklameradio og -fjernsynsforetagender, teatre, diskoteker, hotel- og restaurations sammenslutninger o.lign.), i hvilke der indrømmes brugerne ret til at benytte de lydoptagelser, hvis mærker er anført af fremstillerne inden for GVL, og som er bragt i omsætning i Tyskland. Dernæst giver GVL meddelelse om de af selskabet repræsenterede mærker og om fremstillerne og fritager deres aftalepartnere for alle de krav, der udspringer af retten til præstationsbeskyttelse, og som på grund af brugen af fonogrammer, hvis mærker repræsenteres af GVL, kunne gøres gældende af kunstnere, fremstillere og arrangører (jf. § 5 i »Tonträger-Sendevertrag«).
27. Da kunstnerne og/eller fremstillerne henholdsvis de udenlandske fremstilleres indenlandske licenstagere (f.eks. importører, salgsselskaber osv.) har indgået udnyttelsesaftaler med GVL, er GVL i stand til at tilbyde brugere af grammofonplader, bånd o.lign. praktisk taget det samlede repertoire i verden, for så vidt det er optaget på grammofon, bånd o.lign. og bragt i omsætning i Tyskland. Hertil hører også et stort antal fremførelser af udenlandske kunstnere.
28. For benyttelsen af disse lydoptagelser betaler brugerne til opfyldelse af deres forpligtelser i henhold til § 76, stk. 2, og § 77, i UrhG GVL et fast årligt vederlag efter en af GVL fastlagt fordelingsnøgle.

3. Indtægter af apparatafgiften

29. Afgift for mangfoldiggørelse til personlig brug — apparatafgift — opkræves af »Zentralstelle für

Private Überspielungsrechte (ZPÜ)« hos henholdsvis fremstillerne og importørerne af reproduktionsapparater. ZPÜ opkræver afgifter på GVLs vegne, og ZPÜ har kapitalinteresser i GVL. Selskabet GVL modtager en andel på 42 % af denne opkrævede afgift, som ikke må overstige 5 % af det provenu, apparatfremstillerne (importørerne) får ved salg af disse apparater — efter fradrag af de for ZPÜ påløbne administrationsomkostninger. Disse beløb medtages i den fordelingssum som GVL skal udbetale til kunstnerne og fremstillerne.

4. Fordeling af GVLs indtægter

30. Fordelingen af GVLs indtægter foretages på grundlag af årligt opstillede fordelingsplaner, Principielt fordeles vederlagene mellem kunstnerne og fremstillerne med 50 % til hver.
31. Frem til regnskabsåret 1979 skete udbetalingen til kunstnerne generelt i forhold til de honorarer for den første udnyttelse af fremførelsen, som de modtog i de pågældende kalenderår i Tyskland. Den vederlagsberettigede kunstner skulle på en formular anføre og dokumentere de honorarer, han havde oppebåret i Tyskland for optagelser på grammofonplade eller udsendelser i radio eller fjernsyn i det pågældende kalenderår. Jo større det honorar var, som han havde oppebåret i Tyskland ved den første udnyttelse, jo større var dermed også hans andel af det vederlag for en efterfølgende udnyttelse, som GVL skulle betale, men der blev dog kun taget hensyn til honorarerne efter en aftagende skala.
32. GVL har indgået udnyttelsesaftaler med ca. 20 000 personer. Da imidlertid ikke alle disse hvert år modtager honorar for den første udnyttelse og ikke altid årligt anmelder deres krav til GVL, betaler GVL det opkrævede vederlagsbeløb årligt til gennemsnitligt kun ca. 10 000 berettigede. I 1980 inkasseredes ofter GVLs oplysninger i alt ca. DM.

VII. GVLs adfærd over for udenlandske kunstnere

33. GVL har indtil den 21. november 1980 nægtet at indgå udnyttelsesaftaler med udenlandske kunstnere uden bopæl i Tyskland — uanset om det

drejede sig om kunstnere fra EF-medlemsstaterne eller ej — eller på anden måde at varetage disses ret i Tyskland til præstationsbeskyttelse. GVL har ikke bestridt, at udenlandske kunstnere har krav på vederlag i Tyskland for den efterfølgende udnyttelse. GVL har imidlertid over for de udenlandske kunstnere, der anmodede om indgåelse af en udnyttelsesaftale, påpeget, at GVL udelukkende indgår udnyttelsesaftaler med berettigede, der er tyske statsborgere eller har bopæl i Tyskland.

34. På generalforsamlingen i GVL den 21. november 1980 blev det besluttet, at der fra det tidspunkt også kunne indgås udnyttelsesaftaler med kunstnere, som er statsborgere i en EF-medlemsstat, uden at de som betingelse herfor skal kunne bevise, at de har bopæl i Tyskland. Desuden indrømmedes der herefter kunstnere fra andre EF-medlemsstater, hvis rettigheder GVL i det enkelte tilfælde havde nægtet at varetage, ret til med tilbagevirkende kraft at få andel i vederlagsprovenuet.
35. Ifølge denne nye praksis, GVL følger ved varetagelsen af kunstnerrettighederne, skal de vederlag, der opkræves for udsendelser, offentlig gengivelse, leje og mangfoldiggørelse, fordeles blandt kunstnerne i forhold til de indtægter, de kunne påregne at få i det pågældende regnskabsår for den første udnyttelse, for så vidt angår indlandet, dvs. Tyskland (§ 2, stk. 4 a) i den nye vedtægt). I henhold hertil kræves det ikke mere, at honoraret for den første udnyttelse betales i Tyskland, men også et honorar, som er betalt i udlandet, tjener efter kunstnerens anmeldelse som målestok for beregningen for så vidt som en del af dette honorar kan henføres til udnyttelsen af fremførelsen i Tyskland. Den udenlandske kunstner får således andel i betalingen af vederlaget i forhold til andelen af dette honorar.
36. Denne ændrede beregningsmetode må, for at blive anvendt ensartet, forudsætte at den, der er forpligtet til at betale honorar for den første udnyttelse, det vil i regelen sige fremstilleren, nøje holdes underrettet om, hvilke salgslid de pågældende fonogrammer skal igennem. Kun når den, der skal udrede honoraret, ved, i hvilket omfang de i udlandet fremstillede fonogrammer er indført til Tyskland, er han i stand til at fastlægge honorarandelen for Tysklands vedkommende. Ved beregningen af vederlagets andel medtages derfor ikke fonogrammer, der indføres

til Tyskland uden om de af fremstilleren bekendte salgskanaler.

VIII. GVLs anbringender

37. GVL har hele tiden anerkendt, at lovgivningen ganske vist ikke hindrede selskabet i at repræsentere udlændinge, der ikke har bopæl i Tyskland, men det har heroverfor altid fastholdt, at det ikke juridisk var forpligtet hertil.
38. Ifølge GVL kan der heller ikke af fællesskabsretten udledes en sådan forpligtelse, fordi selskabets pligt til varetagelse på forhånd var begrænset til kunstnere med tysk statsborgerskab eller med bopæl i Tyskland (indenlandsk tilknytning), idet retstilstanden m.h.t. anerkendelsen af retten til præstationsbeskyttelse var uensartet og uoverskuelig. Kriteriet om national tilknytning er således en forudsætning for varetagelse, der i saglig henseende er forsvarlig. Eftersom de tyske kunstnere på daværende tidspunkt endnu ikke havde mulighed for udnyttelse af deres rettigheder til beskyttelse af præstationerne i udlandet, måtte der være rimelig grund til at udelukke udlændinge uden national tilknytning fra at få andel i vederlagsprovenuet.
39. Derudover må GVL anses for at være en virksomhed, der har fået overdraget at udføre tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse, dets varetagelsesmonopol måtte være at sammenligne med det i traktatens artikel 90, stk. 2, anførte forvaltningsmonopol, og i realiteten ville GVL, hvis det fik pligt til at varetage rettighederne for udlændinge, der ikke har bopæl i Tyskland, være forhindret i at udføre sin opgave.
40. Hertil kommer, at de ejendomsretlige ordninger i medlemsstaterne i henhold til traktatens artikel 222 ikke berøres, samt at den særlige udformning af de tyske bestemmelser om beskyttelse af præstationer og det tyske system for varetagelse dog var en bestanddel af de ejendomsretlige ordninger i Tyskland.
41. GVL erkender, at en opdeling af vederlaget på grundlag af udsendeshyppighed, de fremførte udsendelsers og gengivelsers varighed ville være en metode, som bedst ville stemme med den tyske ophavsretslovs princip om et rimeligt vederlag. Af praktiske årsager ser GVL sig imidlertid ikke i stand til at anvende en sådan beregningsmetode. For eksempel ville GVL ikke få de tilstrækkelige

oplysninger stillet til rådighed af radio- og fjernsynsforetagenderne. Derudover kunne man af omkostningsmæssige årsager og af økonomiske hensyn ikke forlange af GVL, at selskabet med et beløb til fordeling på mere end DM og ca. 20 000 mulige berettigede skulle efterprøve, hvilken fremførelse af hvilken kunstner der var blevet udsendt årligt i hvor lang tid i Tyskland gennem radio eller fjernsyn. Desuden har ofte flere berettigede kunstnere samvirket i forskelligt omfang ved en fremførelse (f.eks. orkester, dirigent og andre kunstnerisk medvirkende), således at en beregning af vederlaget på basis af sendetiden ganske vist ville være ønskelig, men for GVLs vedkommende imidlertid praktisk uigennemførlig. GVLs indtægter ville kun for ca. 60% vedkommende stamme fra vederlag for udsendelser, dvs. være betalt af radio- og fjernsynsforetagenderne. Den resterende del ville være sammensat af indtægter fra den offentlige gengivelse i restauranter, hoteller, diskoteker osv., samt af apparatafgiften. For denne dels vedkommende kunne det slet ikke fastslås, hvor ofte eller hvor længe gengivelsen havde været.

RETLIG VURDERING

ANVENDELIGHEDEN AF TRAKTATENS ARTIKEL 86

42. I henhold til artikel 86 er en eller flere virksomheders misbrug af en dominerende stilling på fællesmarkedet eller en væsentlig del heraf uforenelig med fællesmarkedet og forbudt i den udstrækning, samhandelen mellem medlemsstater herved kan påvirkes.

A. Adfærd frem til den 21. november 1980

1. GVL som virksomhed

43. GVL er en virksomhed i den i artikel 86 anførte forstand. Ved mod betaling at formidle fremførelser optaget på gramfonoplader, lydbånd og lignende, af udøvende kunstnere til radio- og fjernsynsforetagender, teatre, restauranter, hoteller, diskoteker og andre musikbrugere samt ved at varetage de rettigheder til præstationsbeskyttelse og de krav, der tilkommer kunstnerne og fremstillerne, driver GVL erhvervsomæssig virksomhed, der består i tjenesteydelser både over for de personer, der er berettiget til præstationsbeskyttelse, og over for de vederlagspligtige brugere af lydoptagelser. GVL deltager således i det økonomiske samkvem, for så vidt angår tjenesteydelser, og er således omfattet af bestemmelserne i artikel 86.

44. For virksomhedsbegrebet i artikel 86 er det uden betydning, at selskabet ikke arbejder med gevinst for øje, idet også »almennyttige« virksomheder er omfattet af forbudet mod misbrug i artikel 86.

Dette har EF-Domstolen fastslået i dom af 27. marts 1974 (BRT II, 127/74) Sml. 1974, s. 313.

2. GVLs dominerende stilling

45. Som sagligt og geografisk relevant marked, på hvilket GVL udøver virksomhed, skal anses det ved andre ophavsretlige selskabers aktiviteter nøje afgrænsede tjenesteydelsesmarked for varettagelse af de rettigheder ved den efterfølgende udnyttelse, udøvende kunstnere og fremstillere har i Tyskland. GVL er det eneste selskab, der varetager disse rettigheder ved den sekundære udnyttelse i Tyskland, og det har ingen konkurrenter. GVLs monopolstilling i Tyskland, som er en væsentlig del af fællesmarkedet, skyldes ikke retlige, men derimod faktiske forhold.

3. Misbrug af en dominerende stilling på markedet, jf. artikel 86, stk. 1

46. Forbudet i artikel 86, stk. 1, mod misbrug skal, som det fremgår af Domstolens praksis, vurderes på baggrund af de almindelige principper, der er nedfældet i EØF-traktaten. Et af disse principper er indeholdt i artikel 7, hvorefter al forskelsbehandling, der udøves på grundlag af nationalitet, er forbudt. Forskelsbehandling udøvet af en markedsdominerende virksomhed på grundlag af nationalitet kan derfor i regelen uden videre betragtes som en overtrædelse af artikel 86 (jf. også EF-Domstolens dom af 30. april 1974 i sag 155/73, Sacchi, Sml. 1974, s. 409).
47. GVLs afslag som indehaver af et faktisk monopol på at indgå udnyttelsesaftaler mod udenlandske kunstnere uden bopæl i Tyskland er en forskelsbehandling på grundlag af nationalitet og dermed misbrug efter artikel 86. Dette gælder så meget mere, som disse udenlandske kunstnere var henvist til GVLs virksomhed, ikke kunne ty til andre udnyttelsesselskaber, p.g.a. dette afslag blev stillet finansielt ringere i forhold til tyske og inden-

landske kunstnere, og dette afslag førte til, at de udenlandske kunstnere ikke kunne gøre de dem tilkommende rettigheder gældende.

4. Forskelsbehandling efter artikel 86, stk. 2, litra c)

48. Desuden er GVLs adfærd også omfattet af det særlige forbud med forskelsbehandling i artikel 86, stk. 2, litra c), fordi GVL af grunde, der ingen forbindelse har med ydelsernes art, behandlede økonomiske partnere forskelligt.

a) De udenlandske kunstnere som handelspartnere

49. Kunstnerne deltager i almindelig i det økonomiske liv derved, at deres fremførelser optages på grammofonplade, lydbånd, film el. lign., udsendes i radio eller fjernsyn eller på anden måde gøres offentlig tilgængelige i Tyskland, og at der herfor betales dem honorarer og vederlag. Udveksling af ydelser (»handel«) som anført i artikel 86, stk. 2, litra c), mellem kunstnere og GVL sker ved, at GVLs ydelse, nemlig varetagelsesaktiviteten kun sker mod »vederlag«, dvs. GVLs administrationsbeløb af det opkrævede vederlag. Afgørende er det, at GVLs i tjenesteydelser bestående virksomhed modsvares af en materiel modydelse fra kunstnerne. Kunstnerne er således GVLs »naturlige« handelspartnere.
50. På den anden side er også GVL kunstnernes »naturlige« handelspartnere, for kunstnernes krav på vederlag kan praktisk taget kun realiseres gennem GVL. Begge, både GVL og kunstnerne, er henvist til hinanden. GVLs erhvervsmæssige formål er varetagelsen af kunstnernes krav på vederlag. Kunstnerne kan ikke uden GVL realisere deres rettigheder ved den efterfølgende udnyttelse.
- Heroverfor kan det ikke anføres, at de udenlandske kunstnere ikke havde været GVLs handelspartnere, fordi GVL ikke havde indgået nogen udnyttelsesaftaler med dem.
51. En markedsdominerende virksomhed kan ikke med henvisning til, at de pågældende kunstnere

ikke frembyder de for »handelspartnere« væsentlige kendetegn, undgå at blive anklaget for at optræde diskriminerende, idet den som faktiske handelspartnere udelukker en del af de naturlige handelspartnere ved at opstille en ekstra betingelse.

Udenlandske kunstnere kunne nemlig på eget initiativ være blevet GVLs faktiske handelspartnere ved at bosætte sig i Tyskland. Dette viser, at også de udenlandske kunstnere var »handelspartnere«, jf. artikel 86, stk. 2, litra c), og at de kun p.g.a. den af GVL opstillede og for denne gruppe almindeligt gældende ekstrabetingelse m.h.t. bopæl i Tyskland blev afskåret fra at blive GVLs faktiske handelspartnere.

b) Forskelsbehandlingen

52. Frem til den 21. november 1980 har GVL behandlet udenlandske kunstnere anderledes end tyske kunstnere, for så vidt som firmaet ved varetagelsen af disses rettigheder har opstillet et yderligere krav, nemlig kravet om bopæl i Tyskland, et krav som GVL ikke opstillede for tyske statsborgere. GVLs adfærd bestod således ikke i en individualiseret præstationsnægtelse over for enkelte udenlandske kunstnere, men i opstilling af en yderligere almen betingelse for udenlandske kunstnere. Såfremt udenlandske kunstnere opfyldte denne betingelse, var GVL rede til at indgå udnyttelsesaftaler med dem. For så vidt har GVL generelt over for sine handelspartnere anvendt forskellige betingelser.

c) Ydelse af samme værdi

53. Forbudet mod forskelsbehandling i artikel 86, stk. 2, litra c), forudsætter desuden, at der foreligger ydelser af samme værdi fra de pågældende handelspartnere. De udenlandske kunstnere tilbyder i lighed med de tyske GVL at udøve de rettigheder til præstationsbeskyttelse, de har i Tyskland. Udenlandske kunstneres ydelse, nemlig overdragelsen til GVL af de rettigheder til præstationsbeskyttelse, de har i Tyskland, er den samme som tyske kunstneres ydelse. Ganske vist kan det ske, at det er vanskeligere for udenlandske kunstnere at føre bevis for de rettigheder, de har i Tyskland, end det er for tyske kunstnere. Dette ændrer imidlertid intet ved de udenlandske

kunstneres materielle ydelse, som på ingen måde udskiller sig fra tyske kunstneres, når blot rettighederne til præstationsbeskyttelse i Tyskland er godtgjort.

Den af de udenlandske kunstnere til GVL tilbudte ydelse er således »af samme værdi« i den i artikel 86, stk. 2, litra c), anførte betydning.

5. Udenlandske kunstneres konkurrencehandicap

54. Kunstnere påfører hinanden konkurrence med hensyn til deres fremførelser, både på det tyske marked og på markedet i de øvrige medlemsstater. Enhver kunstner har en særlig interesse i, at hans fremførelse så ofte som muligt udsendes i radio eller fjernsyn eller på anden måde gengives offentligt, og at lydoptagelsen med hans fremførelse sælges i mange eksemplarer.
55. Ved GVLs forskelsbehandling af kunstnerne blev de udenlandske kunstnere, der ikke havde bopæl i Tyskland, stillet ringere i denne konkurrence mellem kunstnere. De udenlandske kunstnere, der ikke for den sekundære udnyttelse fik noget vederlag for deres fremførelser i Tyskland, skønt der tilkom dem sådanne vederlagskrav, blev i materiel henseende stillet ringere end tyske kunstnere eller udenlandske kunstnere med bopæl i Tyskland. Disse grupper af rettighedshavere blev derimod stillet stærkere økonomisk. Dermed havde de et økonomisk forspring fremfor de udenlandske kunstnere, hvilket influerede på konkurrencen med disse. Thi netop også hos kunstnere får selv finansielle handicaps af ringere omfang en betydelig indvirkning på deres erhvervs-mæssige position på markedet.

6. Manglende begrundelse

56. Det forhold, at GVL har anvendt ulige vilkår for ydelser af samme værdi fra udenlandske kunstnere, kan kun betragtes som ikke-misbrug, når der foreligger saglige begrundelser for denne adfærd (jf. Kommissionens beslutning af 17. december 1975, EFT nr. L 95 af 9. april 1976, s. 16, Chiquita).
57. GVLs principale indvendinger mod en forpligtelse til at varetage udenlandske kunstneres rettigheder samt argumenterne til forsvar for selskabets adfærd — også efter den ændrede varetagelsespraksis — skyldes den forskelligartede og uigen-

nemskuelige retstilstand, der hersker i forbindelse med anerkendelse af ret til præstationsbeskyttelse inden for Fællesskabet.

58. Kommissionen er klar over de vanskeligheder, som opstår for kunstnere, udnyttelsesselskaber og andre organer, der tager sig af spørgsmål om vederlag til kunstnere, og som er et resultat af den forskellige retstilstand inden for Fællesskabet. Den er klar over, at der hidtil kun i nogle medlemsstater er et lovhjemlet vederlagskrav for fremstillere og kunstnere, og at de øvrige medlemsstaters lovgivning kun giver enten kunstnere eller fremstillere lignende rettigheder, eller overhovedet ikke kender sådanne rettigheder. I de lande, hvor der ikke findes retsregler om præstationsbeskyttelse, eksisterer der imidlertid for det meste overenskomster, således at det i sidste instans gælder, at kunstnere og fremstillere i næsten alle medlemsstaterne får udbetalt vederlag ved den sekundære udnyttelse.

59. Hvor ønskværdigt det end måtte være at nå frem til en ensartet retstilstand inden for Fællesskabet ved efterfølgende udnyttelse, kan denne forskelligartede retstilstand ikke tjene til forsvar for en adfærd, hvorved kunstnere endog berøves muligheden for at gennemtvinge deres rettigheder i en anden medlemsstat. GVL har således ved sit afslag forhindret kunstnerne i at få vederlag ved den efterfølgende udnyttelse af deres fremførelser.

60. Heller ikke GVLs anbringende, at en pligt til at varetage udenlandske kunstneres rettigheder ville diskriminere tyske kunstnere, som ikke har noget vederlagskrav i udlandet, kan tages til følge. Har udenlandske kunstnere krav på vederlag ved den efterfølgende udnyttelse i Tyskland, begrundet dette i henhold til konkurrencereglerne en pligt til varetagelse.

En sådan varetagelsespligt ville også gælde for andre tilsvarende markedsdominerende virksomheder i andre medlemsstater, såfremt tyske kunstnere havde vederlagskrav i disse medlemsstater, eller såfremt tyske kunstnere på grund af deres nationalitet ville blive diskrimineret af disse virksomheder i forhold til andre kunstnere.

En pligt til varetagelse af udenlandske kunstneres rettigheder, der pålægges GVL, vil derfor ikke diskriminere tyske kunstnere, men skabe grundlag for, at alle kunstnere, hvis fremførelser finder sted i Tyskland, behandles lige.

7. Virkning på samhandelen mellem medlemsstaterne

61. GVLs misbrug af en dominerende stilling påvirker ligeledes samhandelen mellem medlemsstaterne.

62. Ved samhandel ifølge konkurrencereglerne forstås alle kommercielle og økonomiske aktiviteter, herunder udførelse af tjenesteydelser. (Jf. Domstolens dom i Sacchi-sagen). I den henseende kommer det udelukkende an på, om GVLs adfærd direkte eller indirekte, faktisk eller potentielt, var egnet til at bringe den frie samhandel eller udveksling af tjenesteydelser i fare på en måde, der kunne skade gennemførelsen af målene for et mellemstatsligt enhedsmarked (jf. Domstolens dom af 13. juli 1966 — Grundig/Consten, Sml. 1966, s. 245).

63. Det forhold, at GVL har afslået at overtage udnyttelsen af rettighederne for udlændinge, der ikke har bopæl i Tyskland, men som er bosat i en af medlemsstaterne, har medført, at oprettelsen af et enhedsmarked for tjenesteydelser i Fællesskabet er blevet hindret. Disse udlændinge kunne i modsætning til tyske statsborgere ikke gøre krav på GVLs tjenesteydelser. Dermed blev den grænseoverskridende udveksling af tjenesteydelser, således som den kunne have udviklet sig, såfremt GVL ikke havde givet afslag, forhindret inden for Fællesskabet. Denne påvirkning af udvekslingen af tjenesteydelser kunne også mærkes, idet et stort antal udenlandske rettighedsindehavere blev forhindret i at varetage deres rettigheder.

Det er i denne forbindelse uden betydning, at GVL begrænsede sin virksomhed til en medlemsstat. Som Kommissionen har foreslået det i flere beslutninger, kan en aftale eller en adfærd, som kun har tilknytning til kun en medlemsstat, føre til en begrænsning af handelen, når handelspartnere i andre medlemsstater udelukkes fra denne aftale eller ikke nyder fordelene af denne adfærd (beslutning af 29. december 1970 — Keramische Fliesen, EFT nr. L 10 af 13. januar 1971, s. 15, og beslutning af 23. juli 1974 — Papiers peints de Belgique, EFT nr. L 237 af 29. august 1974, s. 3). I det foreliggende tilfælde kan der ikke herske tvivl m.h.t. den umiddelbare begrænsning af handelen i forbindelse med forskelsbehandling af udenlandske kunstnere med bopæl i en anden medlemsstat. Forskelsbehandlingen bevirkede nemlig, at der blev oprettet kunstige skrænker til hindring af udvekslingen af tjenesteydelser mellem GVL i egenskab af tjenesteydende virksomhed i Tyskland og de udenlandske kunstnere i

egenskab af tjenesteydelsesmodtagere i en anden medlemsstat, med andre ord, at der blev skabt hindringer for de økonomiske forbindelser mellem medlemsstater.

64. Desuden fik det også indvirkning på de udenlandske kunstneres konkurrencemæssige stilling på tværs af landegrænserne, at de finansielt set var stillet ringere. Dette handicap kunne stille de udenlandske kunstnere i en ugunstigere situation i forhold til de mere fordelagtigt stillede tyske og indenlandske kunstnere, med hvem de konkurrerede med hensyn til fremførelser i Fællesskabet. Hermed kunne der ske en indskrænkning i det økonomiske samkvem mellem medlemsstaterne.

TRAKTATENS ARTIKEL 90 ANVENDES IKKE

65. Virksomheder, der har fået overdraget at udføre tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse, er i henhold til artikel 90, stk. 2, underkastet traktatens bestemmelser, navnlig konkurrencereglerne, men kun i det omfang, anvendelsen af disse bestemmelser ikke retligt eller faktisk hindrer opfyldelsen af de særlige opgaver, som er betroet dem. Også private virksomheder kan falde ind under denne bestemmelse, såfremt de ved en retsakt udstedt af en offentlig myndighed har fået overdraget at udføre tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse (jf. Domstolens dom — BRT II). Da artikel 90, stk. 2, under visse omstændigheder tillader en fravigelse af traktatens regler, må der ske en snæver afgrænsning af de virksomheder, der kan påberåbe sig dem.

66. GVL har ikke ved en offentlig retsakt eller på anden måde fået overdraget at udføre tjenesteydelser af en offentlig myndighed. Ganske vist kan den kun optage virksomhed efter offentlige myndigheders godkendelse, men gennem dette offentlige »godkendelsesforbehold« overdrages der imidlertid ingen særlig opgave. Før den offentlige godkendelse undersøges det udelukkende, om det selskab, der anmoder om godkendelse, opfylder betingelserne i Wahrnehmungsgesetz for at blive et udnyttelseskab. Det ligger derfor allerede i sagens natur, at en sådan godkendelse ikke er nogen overdragelse af særlige opgaver, men udelukkende er en tilladelse til at foretage bestemte handlinger. Den tilladelse, hvorved der udelukkende dispenseres fra et lovforbud, har et ganske andet retligt indhold end en »betroelse«, hvorved en virksomhed af en offentlig myndighed får overdraget at udføre visse opgaver og dermed at overholde visse pligter. Den nødvendige

snævre afgrænsning af virksomhedsbegrebet i artikel 90, stk. 2, viser derfor, at GVL ikke falder ind under denne bestemmelse.

67. Selv om det imidlertid antages, at GVL havde fået »betroet« at udføre tjenesteydelser, så måtte disse tjenesteydelser være »af almindelig økonomisk interesse«.
68. GVL varetager udelukkende kunstnernes private interesser. EF-Domstolen har i sin dom — BRT II — fastslået, at en sådan almindelig interesse ikke er varetaget, såfremt virksomheden varetager private interesser, selv om det drejer sig om lovbeskyttet ejendomsret. Dette gælder også for GVL.

TRAKTATENS ARTIKEL 222 ANVENDES IKKE

69. GVLs indsigelse om, at de tyske retsregler om præstationsbeskyttelse og om virksomhed, som udnyttelseskaber i henhold til traktatens artikel 22 »ikke berøres« af konkurrencereglerne, er grundløs.
70. For det første forbyder tysk lov ikke udnyttelseskaber at udøve rettigheder for udlændinge uden bopæl i Tyskland, men lader dette spørgsmål stå åbent. For det andet ville en fortolkning af artikel 222, således som GVL gør det, ganske enkelt berøve bestemmelserne i EØF-traktaten inden for området industriel ejendomsret enhver betydning.

Desuden kan udenlandske kunstnere først gøre deres »ejendomsret«, dvs. deres materielle vederlagskrav, gældende i Tyskland, når GVL forpligtes til at varetage deres rettigheder. Kravene fra tyske kunstnere og fra tyske kunstnere med bopæl i udlandet berøres derved ikke i deres retlige eksistens, og de tyske ejendomsretlige ordninger som sådan berøres ikke.

B. Adfærd efter den 21. november 1980

71. GVL har ved ændring i vedtægterne og i standardaftalen om varetagelse af rettigheder bragt sin diskriminerende adfærd over for kunstnere uden tysk statsborgerskab til ophør, for så vidt angår statsborgere i medlemsstaterne eller

kunstnere med bopæl i en af disse medlemsstater. Det nuværende fordelingsystem gælder i samme omfang for tyske og for udenlandske kunstnere.

72. Alligevel kunne dette fordelingsystem vække betænkeligheder, for så vidt som kunstnere kun får andel i vederlagsprovenuet i Tyskland i forhold til det honorar for den første udnyttelse, som fremstillerne betaler dem for Tysklands vedkommende. Uden for beregningsgrundlaget falder således f.eks. lydoptagelser, der indføres til Tyskland, uden om de afsætningskanaler, som den honorarpligtige har angivet, da han herfor ikke betaler noget honorar »for Tysklands vedkommende«.
73. Ud fra de foreliggende oplysninger ses der imidlertid ikke heri at være tale om misbrug. Som GVL har påpeget, at på baggrund af de store praktiske vanskeligheder ved at nå frem til en retfærdig fordeling af vederlaget synes den af GVL valgte afregningsmetode på basis af det honorar som kunstneren modtager for fremførelsen på det tyske marked, under de givne omstændigheder at være en løsning, der bedst opfylder kravet om en retfærdig og omkostningsbesparende fordeling.

ANVENDELSE AF ARTIKEL 3 I FORORDNING
Nr. 17

74. GVL har frem til den 21. november 1980 overtrådt disse bestemmelser. Selskabet er af den opfattelse, at det også fremover i betragtning af den uklare retstilstand vil være berettiget til at undlade at varetage rettighederne for kunstnere uden tysk statsborgerskab eller uden bopæl i Tyskland. Med henblik på at afklare retstilstanden og ligeledes af hensyn til klagerne samt for at

undgå fremtidige overtrædelser af samme eller lignende art, er en beslutning påkrævet. Dette gælder så meget mere, som det herved vil blive fastslået, at forskelle i retsordnerne i medlemsstaterne m.h.t. markedsdominerende virksomheder ikke retfærdiggør forskelsbehandling.

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Ved indtil den 21. november 1980 at have afslået at indgå aftaler om varetagelse af udenlandske kunstners rettigheder, såfremt de ikke havde bopæl i Tyskland, og ved heller ikke på anden måde at have varetaget de rettigheder til præstationsbeskyttelse, som disse kunstnere har i Tyskland, har GVL, for så vidt disse kunstnere var statsborgere i en anden medlemsstat eller havde deres bopæl i en medlemsstat, gjort sig skyldig i misbrug af en dominerende stilling efter EØF-traktatens artikel 86.

Artikel 2

Denne beslutning er rettet til Gesellschaft zur Verwertung von Leistungsschutzrechten, Esplanade 36a, Hamburg.

Udfærdiget i Bruxelles, den 29. oktober 1981.

På Kommissionens vegne

Frans ANDRIESEN

Medlem af Kommissionen